

14/03/2012

ת"צ 12-03-23750 ברוש נ' פילת גروف

בע"מ

מספר בקשה (מספר הבקשה): 1
טלפון מרכז מידע: 077-2703333

אישור על פתיחת בקשה
מצדقة על تسجيلطلب

ניתן אישור כי ביום (מצדך بهذا أنه في يوم) 14 מרץ 2012 בשעה (בالتاسעה) 09:38 הוגשה בקשה מסווג (קדם לבקשתו מטעם): אישור תובענה כתובענה "יצוגית" בקשה של מבקש 1 אישור תובענה כתובענה "יצוגית" בתיק (ב قضיה) ת"צ 12-03-23750 ברוש נ' פילת גروف בע"מ.

מספר הבקשה הוא (מספר הבקשה): 1.

בכל פניה לבית המשפט בנוגע לבקשת זו, יש לציין את מספר הבקשה.
כל מراجعة للمحكمة المتعلقة בבקשתך عليك أن תזכיר את מספר הבקשה.

**בבית המשפט המחווזי
בתל - אביב - יפו**

בעניין שבין:

**1. רוני ברוש, ת.ז. 023943707
מרח' פיננסטיין 2, תל-אביב**

**2. רונית ברזילי, ת.ז. 022187744
מרחוב יהודה הנשיא 36, בני-ברק**

**3. אילן מנחם, ת.ז. 059616789
מרחוב אלימלך 11א, רמת-גן**

מולט עיי' ב"כ עזה" יקב אביעד ו/או
גדי סרן ו/או עמי אביעד ו/או אלון
אלשлом ו/או מירב בן צור ו/או אלעד
רייך וכן עזה"ד גיל רון, קין ושות'
שכתובותם למסירת כתבי بي דין תהא:
ברחוב היצירה 3 (בית ש.א.פ), ר"ג 52521
טל': 03-7538807; פקס: 03-7538808
(להלן: "המבקשים")

- נ ג ד -

לבין:

**1. פילת גروف בע"מ, ח.צ. מס' 520043001
מרח' הברזל 9, תל-אביב 69710**

**2. פילת (ישראל) בע"מ, ח.פ. מס' 510696735
מרחוב הברזל 9, תל-אביב 69710**

(להלן: "התשובה")

בקשה לאישור תובענה לייצוגית
(בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות התשס"ו – 2006)

1. בית המשפט הנכבד מותבקש בזאת – כלהלן:

1.1. לאשר את הגשת תובענות המבקשים נגד המשיבה 1 ו/או המשיבה 2 (להלן: "התשובה" או "המכונן") כתובענה ייצוגית, בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") ולתנת הוראות בקשר לתובענה הייצוגית כאמור לעיל.

התווענה אותה מבקש לאשר כייצוגית מצורת לבקשת זו ומסומנת בנספח "ב".

לקבוע, בהתאם לטעיפים 10 ו-14 (א) (1) לחוק תובענות ייצוגיות כי הקבוצה בשמה מוגשת התביעה הייצוגית תכלול כל אדם אשר מיידע לגביו נשמר במאגרי המידע של המשיבה לאחר שבייעו בדיקות התאמנה/השמה/ייעוץ תעסוקתי במשיבה מעבר ל-3 חודשים מיום ביצוע הבדיקות במשיבה (להלן: "הקבוצה") וכן מ-מ בין חברי הקבוצה אשר המינו לגביו (כולו און-חלקו, גולמי או בע"פ).

ממאגרי הנתונים של המכוון נמכר לצד ג' והוא לחבר הקבוצה עצמו בשבוע השני האחרוןות.

לקבוע, בהתאם לסעיף 14 (א) (2) לחוק תובענות ייצוגיות כי המבקשים יהיו תובעים הייצוגים וכי באי כוחם החתוםים על בקשה זו יהיו בא-הARTH המיצגים.

לקבוע, בהתאם לסעיף 14 (א) (3) לחוק תובענות ייצוגיות, כי עילות התובענה הייצוגית הן הטעיה ואו נימול מצוקה בהתאם לסעיפים 2-1-3 לחוק הגנת הצרכן התשנ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"), הפרת חובה חוקה בהתאם להוראות 63 לפקודת הנזקין (נוסחת חדש) (להלן: "פקמות הנזקין"), רשלנות בהתאם להוראות 35 לפקודת הנזקין, פגעה בפרטיות בהתאם להוראות סעיפים 1, 9, 8, 7, 4, 2, 14, 13, 11, 9, 29 ו- 31 לחוק הגנת הפרטיות, התשנ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") ותקנות הגנת הפרטיות (אגרות) התשס"א-2000, הפרה של הוראות סעיפים 2, 3, 4, 17 ו- 8 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, הפרת הוראות סעיפים 12, 13, 14, 15, 18 ו- 39 לחוק החזום (חלה כלל) התשל"ג-1973 (להלן: "חוק החזום"), הפרת הוראות סעיפים 2, 3, 7 לחוק הפסיכולוגים (אתיקה מקצועית). התשנ"ב-1991 (להלן: "בלי הפסיכולוגים"), הפרת הוראות סעיף 1 לחוק עשיית עשור ולא במשפט התשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עשור ולא במשפט") ופגיעה באוטונומיה של חברי הקבוצה.

לקבוע, בהתאם לסעיף 14 (א) (4) לחוק תובענות ייצוגיות כי הסעדים המבוקשים הינם:

1.5.1. מתייקת כל הנתונים במאגרי המידע של המשيبة המתיחסים לתبارי הקבוצה.

1.5.2. השבת כל הסכומים שגבתה המשيبة לחבריו הקבוצה או מצדדים שלישים בגין מכירת מידע גולמי ואו חוות'ד ואו בע"פ ("משובב") המתיחס לחבריו הקבוצה בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום קבלת הכספי ועד ליום החשבה.

1.5.3. מותן פיזוי לכל אחד מחברי הקבוצה בגין הפרת הוראות דין כלפיים בסך של 5,000 שקלים לכל אחד או כל טcum אחר, וזאת - לפי שיקול דעת בית המשפט הנכבד.

1.5.4. ליתן צו המחייב את המשيبة לשנות את הטפסים עליהם חותמים הנבדקים במכון וכדלקמן:

1.5.4.1. ימחק הסעיף השולץ זכות תביעה כנגד המשيبة.

1.5.4.2. ימחק הסעיף השולץ אפשרות לקבלת המידע על הנבדק, כלו או חלקו ויצוין במפורש כי עומדת לנבדק הזכות לקבלת המידע, כלו או חלקו, וכן לדרש כי בטפסים אלו ייכتب במפורש כי עומדת לנבדק זכות לתakan או למחוק את המידע בהתאם לעניין הכל למפורטלהלן.

1.5.4.3. יצוין בטפסים חניל כי המידע אודות הנבדקים יימחק אוטומטית בעודו 3 חודשים ממועד הבדיקה אלא אם כן יבקש הנבדק בכתב במסמך נפרד את שמירת המידע במאגרי המידע של המשيبة.

1.5.4.4. בכפוף לאמור לעיל, קבוע כי על המשيبة להחזיק מאגרי מידע נפרדים ביחס לכל מעביר ומעביר.

1.5.4.5. בכפוף כאמור לעיל, קבוע כי אין למשיבה זכות לשימוש וعباد עצמאי במידע שבידה אלא בכפוף לקבלת הסכמה מדעת, מהודשת בכתב של הנבדקים.

- 1.5.4.6. בכפוף כאמור לעיל, קבוע כי המשיבה מנوعה מהיהודים למעבידים פוטנציאליים כי מידע לגבי מועמד מסויים נמחק ממאגרי המידע שלו.
- 1.5.5. להורות על מינויו ממונה מטעם בית המשפט הנכבד לשם בדיקת ביצוע וIMPLEMENTATION הסעדים המבוקשים לעיל.
- 1.5.6. להורות בהתאם לסעיף 25 לחוק תובנות יציגות כי החלטתה בקשה זו תפורסם באופן שיקבע על ידי בית המשפט הנכבד לרבות באמצעות משולח הוודעה לכל אחד מחברי הקבוצה בהתאם למנעו.
- 1.5.7. לאשר, בהתאם לסעיף 13 לחוק תובנות יציגות, את התובענה בתובענה יציגות, בכל שינוי שבית המשפט הנכבד יחליט עליו ביחס לבקשתו, הכל כפי שייראה בעיני בית המשפט הנכבד ראוי לשם הבטחת ניהול הוגן ויעיל של התובענה היציגית.
- 1.5.8. לחייב את המשיבה בהוצאות הדיון בבקשתה זו, לרבות גמול תובע ושכ"ט עוז".

2. הצדדים:

- 2.1. המבקש 1 הנה עוז'יד במקצונו וערך מבדי חתאמות/השמה לצורך קבלה לעובודה למעביד טפכיפי אצל המשיבות בשנת 2006 (בנסיבות חדש אוגוסט).
- המבקש 2 הנה מהנדסת תוכנה במקצונו וערך מבדי חתאמות/השמה לצורך קבלה לעובודה למעביד טפכיפי אצל המשיבות בשנת 2010.
- המבקש 3 הנה רוי'יח במקצונו וערך מבדי חתאמות/השמה לצורך קבלה לעובודה למעביד טפכיפי אצל המשיבות בשנת 2001.
- 2.2. המשיבה 1 הנה חב' ציבורית הנשחרת בבורסה לנ"ע בישראל. בין לקוחותיה של המשיבה חברות גדולות לרבות בנקים, חברות ציבוריות גדולות, חברות קבלניות, חברות תקשורת, קופות חולמים, חב' היי-טק ועוד. המשיבה עוסקת בשירותי ייעוץ בתחום משאבי אנוש, מין והשנת כוח אדם.
- המשיבה 2 מצויה בשליטתה של המשיבה 1 ועסקות אף היא בתחום הנ"ל. עסקיה של המשיבה מאופיינים בפיתוח וטירות חברות פרטיות, רכישת חברות, מתיקות וכיובי>.
- כפי שיבואר להלן המשיבות אין אפשרות לנבדקים לקבל את העתקי המסמכים עליהם חתמו. בנסיבות אלו אין לנבדקים אפילו את המידע באיזו חברת בדיק נבדקו. לאחר האינטרנט של המשיבות מתiyach ל"פילת" כל חברה אחת תוך טשטוש הבדלים בין החברות, ככל שהשם קיימי. ככל הנראה גם אין הפרזה בעסק החברות השונות מקבוצת "פילת" בכל הקשור לפרטיות הנבדקים ומאגרי המידע.
- בנסיבות אלו מופנית בקשה אישור בשלב זה כלפי שתי המשיבות אשר יכונו ביחד "המשיבה" תוך שהמבקשים שומרים על זכותם לתיקן כל הזורש באשר להזות המשיבות במידה הצורך.

העתק דוח' ב.ד.אי. ופרטומים מאתר האינטרנט של המשיבה מצ"ב בבקשת אישור ומוסמנים בהתאם בנפחים א'-א'ג.

لتענוג המשיבה מאגר המידע שלה מכיל "שירותים אליי מועמדים" והוא מתעדכן "מידי יום".
בפרסום אחר של המשיבה היא טוענת כי נזקן על ידה "מאות אליי נבדקים".

המשיבה אף מעניקה ללקוחותיה שירותים "מיקור חז"ן" גלוביג גינס ומיוון עובדים.

ומנהלים, טיפול בຄליות ועיזיבת עובדים, דוחות שונים, קביעת מדיניות יחסית לעבודה, ניהול משאבי אנוש, מדיניות שבר, מענק רווחה ארגוני וכיוון'.

למרבה הצער, בתחום האחרונה חלה היידרדרות נמשכת בעסקיה של המשיבה. סכוסוכים בין הנהלת המשיבה לעובדים, התפטרויות דירות, סכוסוכים בין בעלי המניות, אי-פרנסות דוחות כספיים והשעיה המשחר ממנה בבורסה עקב כך פיטורי מנכ"ל והידרדרות מתמדת בתוצאות הכספיות עד כדי חש להמשך קיומה של המשיבה הנק מנת חלקה הקבועה של המשיבה. בשלב מסוים אף פורסם בתקשורת כי המשטרה המליצה על הגשת כתוב אישום כלפי בכיר בחברה בגין העבירה שלא כדין בשנת 2010 של דוח סודי משנת 2002 לגבי בכיר בכול ישראל!!!

עוד יזכיר, כי המשיבה הנה בגדר "חברה שלובה" של מכון מתחורה בשם "אדם מילא". בעל מניות השליטה ב"אדם מילא" מחזיק גם במניות של המשיבה ונעשה בכך ניסיונות להביא למיזוג בין המכוונים אשר לא צלחו. מזכה העוגם של המשיבה בתחום זה מדגיש את הרישות הרבה באחזקה מאגר מידע רגיש וסודי לגבי אוזחים רבים ע"י המשיבה.

העתק החודעות של המשיבה עצמה לרשות ני"ע הסכמה לזוג ופרטומים בתיקוות אזהות המשיבה מצ"ב לבקשת האישור ומסומנים בהתאם כנספחים ב'1-ב'6.

3. התשתיות העובdotית:

בקשת אישור עוסקת בכשלים וליקויים חמורים הקיימים בתחום האבחון, מיען וחשמת כוח אדם בארץ בכלל ואצל המשיבה דין בפרט.

בעולם התעסוקה המודרני נעשה שימוש רב בחברות המתחמות באבחון, מיען, התאמה וגיווט של כוח אדם. חברות אלו ערכות למועדדים לבחינות רפואיים ומבדקים אחד. חברות אלו מעריכות במטרה הפטנטיאליים מבחנים ומבדקים שונים (מלאים או חלקיים, לפי העניין) למצוא התאמת טוביה ככל הניתן בין המועדים הפסיכיפיים לדרישות התקפideal והעובד. במקרים מסוימים המעבד מעביר לידי חברה שכזו את תהליך גישת האדם כולם בדרך של "מידור חזץ".

האבחון נמשך, בד"כ, על פני יום שלם וכולל בד"כ את המבחנים הבאים:

3.3.1. מבחני CISROITS.

3.3.2. מבחני אישיות ו מבחנים פסיכולוגיים.

3.3.3. מבחני מצב קבוצתיים.

3.3.4. ראיון אישי.

3.3.5. שאלונים אישיים ושאלוני נטיות.

במסגרת האבחון נאסף איפה מידע אישי רב אוזות המועדים הכלל ניסיון תעסוקתי קודם, השכלה, מצב בריאותי, סטאטוס משפחתי, מצב נפשי, מצב נפשי, יכולות, אופי וכיוון'.

3.4. תוצאות הבדיקה נ מסרטות למטפל הפסיכיאלי, שאף הזמין את הבדיקה ושילם (בד"כ) את עלותה לחברת שערכה את הבדיקה.

3.5. אין ולא יכולה להיות כל מחלוקת כי הבדיקה ותוצאותיה כוללות מידע רב, אישי וסודי מאין כמותו ביחס לנבדק.

כasher מועמד מזומן לבדיקה אצל המשيبة, הוא חותם על טופס "ויתור סודיות" הכלול בסכמתה של המועמד לכך שתוצאות הבדיקה יועברו למבקר הפטונציאלי בלבד ויבזזמוות חגיגית זו מוסיפה המכון ומתחתים את המועמד על סעיף בו מיותר הנבדק על הזכות להגיש תביעה נגד המשيبة.

.3.6

העתק "טופסי הסכמה" של נבדקים מצ"ב לביקשת אישור ומסומן בנספח ג'.

בשלב חתימת טופס ההסכם המשיבה **אינה מיידעת** את הנבדקים כי היא עתידה לשמר את ממצאי הבדיקה של הנבדק ואו את פרטיו האישיים של הנבדק **במאגרי המידע** של המשيبة לצרכים עסקיים עתידיים. אין לכך זכר בטופסי ההסכם.

.3.7

בכל מקרה, בשלב החתימה על טופס ההסכם לנבדקים, המעניינים להתקבל לעובודה כזו או אחרת, אין אופציה אחרת **לשליחי בלבד החתימה על הטפסים** האחדים המועברים לחתימות והמכון מנצח זאת לרעה בכך שהוא מעלה מטה מידע חשוב וולונטי בדבר עצם שמירת החומר **במאגרי המידע** של המכון, השימוש העתידי שהוא מתעד לעשויות בתנאים אלו, על מנת זכותו של הנבדק לעיין ואו לתקן ואו למחוק את המידע לגבי הנבדק למפורט להלן וכיוב'. ברור לחדוטין כי אין בנסיבות העניין הסכמה כלשהי של הנבדקים לשמר את המידע ביחס אליהם וראו למסחרו העתידי ובכל מקרה (אפילו היה נמסר לנבדקים מידע מלא) **אינו כאן "הסכם מודיעין" במשמעותו בדין**.

.3.8

המשيبة מסרבת ליתן לנבדקים את תוכנות הבדיקה שנערכו להם וזאת אף במקרה שהם לא התקבלו לעובודה אצל המביד ששלח אותם להיבדק אצל המשيبة. במקביל נשמר המידע אצל המשيبة. יצוין, כי המשיבה אינה שומרת את המידע במאגר מידע נפרד לגבי כל מעביד אלא מזובר במאגר מידע מסוות.

.3.9

שמירת המידע ואי-מסירתו לנבדק מאפשרת למשيبة להפיק רוחים שונים כלהלן:

3.10.1. במסגרת פרטומיה ומגעה של המשيبة עם מעבדים היא מצינה עצמה כבעלת "מאגר נתונים" גודל היכול לשמש לעזר לצרכי המביד הפטונציאלי.

3.10.2. המשيبة מציעה למבקר פוטנציאלי לקבל תוצאות מבדקים "ישנים" של עובדים או דו"חות חדשים על יסוד מבחנים שערכו בעבר לעיתים בתוספת "השלמות" נוספת והכל במחair מופחת במקומות לעורוך להם בדיקות חדשות (קיים טוונת המשيبة שהדבר כפוף לקבלת הסכמה של הנבדק – אולם ברור כי אילו המסתמכים היו נמסרים למועדן – ניתן היה "לחסוך" בתשלום הסכומים למשيبة).

המשيبة משתמשת במאגר הנתונים הבלתי חוקי שבייה אף לצורך ערכית מינימום שונים לאותם עובדים ומעבדים פוטנציאליים זמן רב לאחר שהמבקר הפטונציאלי המקורי לא קיבל את הנבדק לעבודה אצלו.

בקשר זה יצוין, כי מר יהושע שטאובר וחברת פילט (ישראל) בע"מ (המשיבה 2) הוציאו בזמן ספר בשם "דראשים" בו ציינו, בין היתר:

"**כיוון מטפוקות מרבית חברות התעשייה ללקוחותיהן תמייל שירותים רחב, החל בהברות קורות חיים למעסיק מתוך מאגר המועמדים התקיים בחברות התעשייה (ההדגשות של הח"מ).**
(יהושע שטאובר, דראשים, [2002] עמ' 58) (להלן: "דראשים").

ובמקום אחר:

"**מועדן יכול לבקש לעשות שימוש במבחנים שעשה בעבר לשם העברת חוות דעת לתפקידים בארגונים נוספים. לפعلלה זו,**
הנקראת 'העברית', יש כמה מגבלות. א). בודך כל המבחנים
לשמרים... למשך 3 שנים ולאחר מכן מומלץ לבצע את המבחנים:

מחודש; ב). צריכה להיות התאמה בין דרישות התפקיד שבסביבו
נבחן המועמד לבין התפקיד החדש." (שם, עמ' 98).

העתק "מחורונים" הצעת מחיר וטופל תאור תפקיד המוצעים
למעבידים ע"י המשיבה מצ"ב לבקשת אישור ומסומנים
בתאמה לנספחים ד'–ד'.

העתק העמודים הולונטיים מתוך הספר "דרושים" מצ"ב
לבקשת אישור ומסומן בנספח ד'.

המשיבה אף מציעה לבדוקים תחת מסירת הבדיקה ותוצאותיה
עריכת "מושב", היינו שיחה כללית בע"פ עם פסיכולוג מטעם
המשיבה אודוות הנבדק ואו הבדיקה בעלות של 395 ש"ח.

לטעת המשיבה, תוצאות הבדיקה נשמרות "בד"כ" לפחות כ-3
שנתיים. יודגש כי מפניות למשיבה לקבלת תשובה ברורה אם נתוני
מסויימים נשמרים אף לאחר מועד זה עליה כי ככל הנראה נשמרים
הנתוניים לשנים רבות.

העתק כתובות שבין הגבי מילה שטר עם המשיבה מצ"ב לבקשת
האישור ומסומנת בנספח ה'.

יצוין, כי במסגרת היחסים שבין המשיבה למעבידים היא מתחייבת
פעמים רבות כי היא פועלת בהתאם לדיני הגנת הפרטיות וכי המידע
שבידי המכון מהוות "מידיע רגשי" כמשמעותו בחוק הגנת הפרטיות
וכי קיימות אצלו ממונה על אבטחת מידע כנדרש בחוק.
במאמר מוסגר יצוין, כי המשיבות מתיחסות, באותו היחסם,
להעביר את המידע אך ורק למעביד או שלוו (בגינוג לדיני הגנת
פרטיות).

ביחסם אף נשמרה למשיבות "uczot" להcin חוו"ד אחירות על
בסיס המבחנים הפסיכולוגיים שנערכו לנבדק בשביל "ארגוני
אחרים (עברית והשלמות כמקובל ביום)!!!"

העתק הסכם לאמור מצ"ב לבקשת אישור ומסומן בנספח ו'.

בנסיבות אלו אין לנבדקים אפילו את האפשרות הבסיסית לבירר
האם ה"פסיכולוגים" שבחנו אותם הם פסיכולוגים מורשים על פי
חוק או לאו.

הנבדק אינו מושחה לקבל את העתק הבדיקה ותוצאותיה. בדרך זו הופכים
הבדיקות ותוצאותיהן למסמך חשוב המאפשר למשיבה להפיק רוחחים
משמעותיים בגין ולבנות האפשרות "למכור" לנבדקים "שיעור משוב" אודוות
הבדיקה 395 ש"ח, למכור את המידע למטופדים פוטנציאליים אחרים
במחair מופחת לעומת בדיקה מקורית (לטעת המכון במרקמים שכאלו
נדשות ביום הסכמת הנבדק) וביעיר הדבר מאפשר למשיבה לשוק את עצמה
לקחוותיה הקיימית והפוטנציאלית כמכון בעל מאגר מידע עצום המאפשר לה
לבצע "חייטומי מידע" כאלו ואחרים ומאפשר לה להציג לקחוותיה כוח אדם
מושבב במחירים אטרקטיביים.

מבחןת הנבדקים מהוות הבדיקות סוג של "מלמודות" במרקחה הטוב או "גלוות"
על תעסוקתית" במרקמים קשיים יותר. הנבדק הרי לא באמת יכול לסרב
לדרישות המשיבה עובר לחותימתו על טופסי ה证实ה לדיקה (שاملמאן לא
יכול להתקבל לעובודה אצל המעבד הפסיכיאטרי) ולמעשה אף לאחר ביצוע
הבדיקה אוסרת עליו המשיבה לעזין בחומר.

- 3.13. זאת ועוד: אפילו הייתה המשיבהאפשרת לנבדק לעין ואו לתקן ואו למחוק את הנתונים אודוטיו היה הנבדק מוצא עצמו שוב ניצב בפני מצב עיתוי במיוחד שכן אם יבקש את מהיקת הנתונים יתכן שייאלץ לדוח על כך בעתיד למביד פוטנציאלי אחר ובכך ימצא עצמו אוטומטי כמפורט "יש" לו מה להסתיר".
- 3.14. כמו כן, עצם העובדה שהמשיבה מסורת למטפל אחר כי יש ברשותה דוח על מאן דהוא שעבר נבדק על ידה, וזאת - ללא ידיעת הנבדק ואו ביגוד להסכמתו מהוועה גם היא פגעה קשה בפרטיותו.
- 3.15. הפתרון ראוי לפיכך הנה כי לאחר חלוף פרק זמן מוגדר (נניח 3 חודשים) מבוצעו הבדיקות יימחק המידע באופן אוטומטי ממאגר המידע של המשיבה.
- 3.16. במקביל, יש כموון לקיים את הוראות הדין ולרבות הוראות חוק ותקנות הגנת הפרטיות ולאפשר לנבדקים (ובמקרים חריגים – לרופא/פסיכולוג או מי מטעמת) לקבל לידיים את המידע ואו לתקןו – כל עוד המידע שמור בידי המשיבה.
- 3.17. יש לשנות את טופסי ההסכמה עליהם חותמים הנבדקים ולהתאים לאמור לעיל.
- 3.18. יש לזכור כי המצב הנוכחי מתאים ונוח לא רק למשיבה דן ולמכונים דומים אלא גם לבעלידים בمشק שכן שמרות הנתונים בידי המשיבה מאפשרת לבעלידים להפחית עליונות, לऋוק רפרק זמן הנדרשים למון והשות עובדים וכיבוי.
- 3.19. הנגע היחיד הנה ציבור הנבדקים – אולם ציבור זה אינו יכול, באופן טבעי להתאגד, לגבות, לממן ולעמוד על זכויותיו/non מיטבות ארגוניות והן בשל החשש מפני אובדן מקומות העבודה קיימים/פוטנציאליים.
- 3.20. בנסיבות אלו, הדרך המתאימה לצורך שמירה על זכויותיהם השונות מכוח הדין של ציבור הנבדקים היא הגשת תובענה ייצוגית בהתאם לחוק ותובענות ייצוגיות.

.4.

העליה האישית של התובעים:

המבחן 1 נבדק אצל המשיבות בשנת 2006.

פניות שונות שלו לקבלת מסמכים ותוצאות הבדיקה והמסמכים עליהם חתם נענו בשלילה.

העתק תכחות בנושא זה מצ"ב לבקשת האישור ומסומן בנספח 2.

המבחן 2 נבדקה אצל המשיבות בשנת 2010.

בקשותה לקבלת תוצאות הבדיקה וחוויה"ד המשיבות נדחתה. ניתן גם כי בקשהה לעירית "מושב" אודות הבדיקה נדחתה בטענה כי שיחת משוב ניתנת רק בתוך שנה מיום הבדיקה.

העתק תכחות בנושא זה מצ"ב לבקשת האישור ומסומן בנספח 3.

המבחן 3 נבדק אצל המשיבות בשנת 2001.

בחודש מרץ 2008 פנה טלפוני למשיבות לקבלת העתק מתוכאות המבחן או לעין (בתשלום) אך נתקבל בטירוף (חרף העובדה כי לא התקבל לעובודה אצל המעביר שלוח אותו לבזוקות).

בשיחת טלפונית הבהיר כי המכון מחזק בשנת 2008 במידע אודות בדיקת המבחן 3 משנת 2001 ללא ידיעתו ואף מסרב לאפשר עיון בחומר.

בום 15.3.08 פנה המבחן 3 בתלונה לרשות מאגרי חמידע.

בום 26.3.08 אישר הרשות את קבלת התלונה ותบทיח לטפל בה.

ביום 17.9.08 פנה מבקש 3 למשרבות וביקש אישור לכך שהמידע לגבי נשמר עד לאותו מועד אצל המשרבות וביקש את מהיקתו. כן ביקש באותו יום רשיימה של מעסיקים אלו הועברו פרטיו ללא ידיעתו ומידע נוסף. ביום 25.9.08 ציינה המשרבות כי מחקה את נתוני המבקש 3 ממאגרי המידע שלה (וכי הנירת נגרטה עוד קודם לכן). המשרבה ציינה כי שמו של מבקש 3, מספר תעוזת זהותה שלו, של הלקוח מטעמו נשלח והתפרק אליו נשלח שמורים במאגרי המידע שלה.

העתקי התכנתות מצ"ב בבקשת האישור ומסומנים בגנשוף ט'.

יודגש, כי המבקשים לא ידעו כי נתוניהם ישמרו בידי המשרבה אשר תעשה בהם שימושים מסחריים עסקיים שונים תוך הפרה חמורה של הוראות הדין; לאחר שנודע להם בקשה על מעישה ומחדריה של המשרבה הם חשו רשות שליליות קשיות ביותר, לרבות - כעס, עלבון, תסכול, תחושת השפה, חוסר אונים ואי-נוחות.

סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי "בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה: (1) התובענה מעוררת מחלוקת של עובדה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה; (2) תובענה ייצוגית היא הדרך העילית והחוגנת להכרעה בחלוקת בנסיבות העניין; (3) קיימים יסוד להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה יוצע ויוהל בדרך הולמת..."

(4) קיימים יסוד טביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה יוצע ויוהל בתום לב".

בחלקים הבאים של הבקשה נבחן הוראות אלה, ונראה כי הבקשה מלאת אחר הדרישות הקבועות בהן, על נקלה.

5. העילות המשפטיות:

5.1. חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 קובע בסעיף 3 (א) כדלקמן:

"לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה במפורט בתוספת השנה השנייה או בעניין שנקבע בהוראות חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית."

סעיף 4 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

אליה רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לאישור תובענה ייצוגית במפורט להלן:

(1) אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3 (א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה".

...

(ב) לעניין סעיף זה, כאשר אחד מיסודות העילה הוא נזק – (1) בבקשת אישור שהוגשה בידי אדם כאמור בסעיף (א) – זו בכך שה המבקש יראה כי לבארה נגרט לו נזק;

סעיף 1 לתוספת השנה לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"תביעה נגד עסק, מהגרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוחות, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו".

5.3. "עסקה" מוגדרת בחוק הגנת הרכן, התשי"א – 1981 כ"ממכירת נכס או מתן שירותים".

"עסק" תנו מי שמדובר נכס או מתן שירות דרך עסק, כולל יצורן.

5.4. אין ספק כי המשיבה נותנת שירותים דרך עסק וכי הנבדקים הנם בגדר "ליךוחות" ורשאים בשל כך להגיש נגד המשיבה תובענה ייצוגיות. הנבדקים הנם למעשה בגדר "ליךוח" ישר (חם חותמים על הסכם עם המשיבה, נמכרת להם שירות מסוים, מכירות מידע לביהם טעונה הסכמתם וכיו"ב), כמו כן הנבדקים הנם בגדר לקו"ח מכוח יחסינו נבדק-פסיכולוג, ובנוסף יש לזכור כי החלטה הפסקה פירשה את המונח "ליךוח" בהקשר של חוק תובענות ייצוגיות באופן רחב.

כך למשל נקבע ברא"א 2598/08 בנק יહב לעובדי מדינה בע"מ נ' ליאור שפירא ואחרים, בהקשר של סעיף 3 למוסר השניה לחוק תובענות ייצוגיות, כי המונח "ליךוח לעניין שבינו לבין לקו"ח" יפרש באופן שמלל צוות צו עיקול ל佗ת זוכה. נקבע כי לאור תפקודם הכלכלי של הבנקים יש ליתן פרשנות מרחיבת והואיל ומדובר בשירות הדנית ע"י תאגיד בנקאי יש לקבוע כי נציגים ייחסו בנק – לקו"ח (אם הזוכה – המעלקל אינו לקו"ח של הבנק) בין הבנק למעלקל.

שיקולים העומדים ביטווו של חוק תובענות ייצוגיות (הרלוונטיים באותה מידה במקורה דן) כגון מטרות חוק תובענות ייצוגיות הובילו אף הם את בית המשפט העליון לקבוע כי "ליךוח" בחוק תובענות ייצוגיות יפרש בהרחבה, היינו אף בהעדר יחסית חוזיים ישירים.

כל וומר כאמור במקורה דן, שבו מתקיים קשר ישיר בין הנבדקים לבין המשיבה ואף נחתמים הסכמים בין הנבדקים למשיבה. שיקולי מדיניות רואיה, תוך התיחסות לתפקידם המרכזי של מכוני המימון וההשפעה בהקשר התעסוקתי, מחייבים אף הם את אותה המסקנה.

5.5. יודגש כי חוק תובענות ייצוגיות איננו מגביל תביעה של לקו"ח כלפי עסק Gegן לעילות שבהתאם לחוק הגנת הרכן בלבד. כאשר מתקיימים בין התובע לנتابע יחסילקו"ח – עסק, רשאי התובע לתבע בגין כל העילות המשפטיות הרלוונטיות. רק תביעה ייצוגית תפארת יכולת ציבור הנבדקים אל מול המשיבה.

5.6. הטעיה צרכנית, ניצול מצוקת הרכן:

סעיף 2 לחוק הגנת הרכן קובע:

"לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחלה, בכתב או בע"פ או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקת העולה להטעיה לטעות ארכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן: "הטעיה"); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותניים בעסקה:

(1) הטיב, המחות הכמות ותשוג של נכס או שירות

סעיף 3 לחוק הגנת הרכן קובע:

(א) לא יעשה עסק, כדי לקשרו עסקת, דבר – במעשה או במחלה, בכתב או בע"פ או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול (1) חולשתו, משכלוות או תגופנות של הרכן (2) אי ידיעת השפה שבסה נקשרת עסקת.

(ב) לא יעשה עסקן דבר – בمعنىו או במודע, בכתב או בע"פ, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הלקוח, או השפעת הפעלה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשר עסקה בתנאים מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת".

תכלית חוק הגנת הלקוח היא "להשליט אורחות התנהגות של המגורר העסקי ולקבוע כללי משחק הוגנים בייחסים שבין הלקוח לעסוק. החוק בא להבטיח כי העסוק לא ינצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת להתעשר שלא כדין על חשבונו של הלקוח.

רע"א 2701/97 מדינת ישראל נ' צירטוק, פ"ד' נו (2), 876.

ברור כי בנסיבות העניין עברה המשיבה על איסור "הטעיה" ועל איסור ניצול מצוקת הלקוחה כמשמעותם בחוק הגנת הלקוח.

סעיף 5(ב) לחוק הגנת הלקוח קובע:

"עוסק, העומד לחותם על חוזה עם צרכן, חייב לתת לו הזדמנויות סבירה לעיין בחוזה לפני חתימתו, וכן למסור לו עותק ממנו לאחר החתימה". לא לモתר לציוויל, כי המשיבה מסרבת למסור כל מסמך לבזקדים, לרבות - מסמכים אשר הנזקדים חתמו עליהם.

סעיף 13(א) לחוק הגנת הלקוח קובע:

"דין מעשה או מחדל בגיןו לפרקם ב', ג', ד' או ז' בדין עולה לפי פקוחות הנזקין (נוסח חדש)".

סעיף 36 לחוק הגנת הלקוח קובע:

"הווראות חוק זה יחולו על אף כל ויתור או הסכם נוגד".

5.7.

חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג – 1973 :

סעיף 12 לחוק קובע:

(א) במשא ומתן לקריאת רישיונו של חוזה חייב אדם לנחות בדף מקובלת ובתום לב. (ב) אך שלא נהג בדף מקובלת ולא בתום לב חייב לצד השני פיצויים בעוד הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב קריאת החוזה....

סעיפים 14 ו-15 עוסקים במקרים של טעות והטעיה המאפשרים לנפגע זכות ביטול.

סעיף 18 לחוק מתייחס להסכם שנכרת בתנאי עושק ומאפשר לצד המונצל זכות ביטול.

סעיף 39 לחוק קובע:

שיקויים של חיוב מנוגע מחוואה יש לנחות בדף מקובלת ובתום לב; ומושא דין לדוגמה השימוש בזכות הנובעת מחוואה;

המשיבה מפירה את הוראות חוק החזים הכללי. היא מסתירה מהם, עובר לחתימת טופסי ההטבמה, את עצם שמירת המידע על ידה והשימוש העתידי שהיא עשויה בו. היא מוכרת אח"כ את המידע שבידה, בczורה זו אחרת לצדדים שלשים ו/או לבושים עצם אשר אינם יכולים להתנגד למחלכים אלו הלכה למעשה.

.5.8. הפרת חובה חוקתית:

סעיף 63 לפקודת הנזיקין קובע:

"(א) מפר חובה חוקתית הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת על פי כל חיקוקמעט פקודה זו – וחיקוק, לפי פירושו הנכון, نوع לטובתו או להגנתו של אדם אחר, והחפה גורמת לאותו אדם נזק מסווג או מטיבו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחראי זכאי בשל ההפרה לתורופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו נכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא نوع לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם, של בני אדם בכלל או של בני אדם מסווג או הגדר שעומם נמה אוטו פלוני".

הפרת הוראות הדין אשר נקבעו בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו ו/או בחוק ותקנות הגנת הפרטיות ו/או בחוק הפסיכולוגים ו/או בחוק הגנת הצרכן ו/או בחוק החזים ו/או פקודות הנזיקין ו/או בחוק עשיית עשר ולא במשפט מהווים עוללה של הפרת חובות חוקות כנגד חברי הקבוצה בהתאם להוראות כל דין.

.5.9. רשלנות:

סעיף 35 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) קובע:

"עשה אדם מעשה שהוא יודע באוון נסיבות או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באוון נסיבות, או שבשליח יד פלוני לא השתמש במילונות, או לא נקט מידת זהירות שאדם סביר ונבון ומשיר לפעול באותו משולח יד היה משתמש או נוקט באוון נסיבות – הרי זו התרשלות, ואם

התרש של כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באוון נסיבות חובה שלא לנחות. כפי שנagara, הרי זו רשלנות והגורה ברשלנותו נזק לזרתו עולה".

תיאור התשתיית העובדתית כפי שהובאה לעיל מוכיחה כי התנהגות המשיבה ועובדיה כלפי קבוצת הנבדקים הייתה נגעה, לכל הפתוח, ברשלנות רבתי. עסק הגון וסביר מעולם לא היה בדעתו לבצע את המעשים החמורים שתוארו.

.5.10. עשיית עשר:

סעיף 1 לחוק עשיית עשר ולא במשפט התשל"ט-1979 קובע:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס שירות או טובת הפאה אחרת (להלן:

"חזקה") שבאו לו מזרים אחר (להלן: "המזבחה") חייב למחזק למשך תקופה של

הזכיה ואמת השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שווייה".
גביה טכומי בסוף שלא כדין כפי שפורט לעיל הנה בודאי בגין התעשרות שלא
דין ויש להסביר לקבע את הטכומים שנגנו שלא דין ולשוחק את המתוונים
לגביה.

הפקרת רוחחים כתוצאה שימוש שלא דין במידע שהושג שלא דין אודות
הנבדקים מהוות ללא ספק עשיית עשר ולא במשפט.

חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו: 5.11

סעיף 1 לחוק היסוד קובע: 5.11.1

"זכויות של היסוד של האדם בישראל מושתנות על ההכרה בערך
האדם, בקדחת חייו ובהיותו בן חורין והן יקובדו ברוח העקרונות
שבהברזה על הקמת מדינת ישראל".

סעיף 1א. לחוק היסוד קובע:

"חוק יסוד זה מטרתו להגן על כבוד האדם וחירותו, כדי לעגן בחוק
יסוד את ערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית וodemocratic".

סעיף 7 לחוק היסוד נקבע: 5.11.2

(א) "כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו".

...

(ד) אין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשותיו".

סעיף 8 נקבע: 5.11.3

"אין פוגעים בזכויות שלפי חוק יסוד זה אלא בחוק התחולם את
עלכיה של מדינת ישראל שנועד לתכליות רואיה, ובמידה שאינה
עליה על הנדרש, או לפי חוק כאמור מכח הסמכה מפורשת בו".

ההכרה בזכות פרטיות כזכות חוקתית הינה בעלייה
השלכה נורמטיבית-פרשנית בענייננו, כיוון שעט חיקיקתו של חוק
יסוד: כבוד האדם וחירותו הועלה מעמד של זכויות האדם
המעוגנות במסגרתו למטעם חוקתי על-חוקי. בכך שנוצר שנייה
במציאות הנורמטיבית שלנו. שנייה זו מתבטאת בראשונה ובראשונה
באפשרות לביקורת שיפוטית על חוקתיותם של חוקים שהתקבלו
לאחר קבלתם של חוקי היסוד. עם זאת, בכך בלבד אין כדי למצות
את מלא היקף השפעתה של חיקיקת-היסוד האמורה. רוחם
ועקרונותיהם של חוקי היסוד מקרים על כל ענפי המשפט

ומופיעים על מושגי-יסוד ותפיסות-יסוד הנוהגים במסגרתם. בין
היתר, כאמור, מופיעים הם על פרשנותה של החקיקה שהתקבלה
טרם חוקי היסוד בדבר זכויות האדם. בהקשר זה יודגש כי [...] אף
ברטוט חיקיקתם של חוקי היסוד בדבר זכויות האדם, קבוע בית
משפט זה כי [...] תכליתו של כל דבר חקיקה הוא לקיים ולשמר
זכויות יסוד ולא לפגוע בהן (דברי השופט ברק בע"א 524/88 פרי
העמק אגדה שיתופית בע"מ נ' שדה יעקב, פ"ז מה(4) 561, 529).
עם זאת, נראה כי לאחר חיקיקתם של חוקי היסוד, הודגשה החובה
להתחשב בזכויות המעוגנות בהם בנסיבות פרשנותם של דברי
חקיקה קיימים, ובנסיבות מתאימות אף גדול המשקל שיש ליתן
לזכויות אלה ביחס לערכים ולאינטראטים ציבוריים מתחרים" (ע"פ
98/5121-טור) לפאל ישכוב נ' הtower הצעאי הראשי (אתה).

לא יכול להיות כל חלק על כך שהתנהוגותה של המשיבה מהוות הפרה בוטה של הוראות חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. שמיירת נתנוינו האישים של אדם, בחקלאם האינטימיים ביותר ובוואדי המשחר בתנאים אלו עומדים כולם בנגד מוחלט להוראות חוק היסוד.

.5.11.5

- 5.12. חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981:**
- סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע: .5.12.1
"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".
סעיף 2 קובע: .5.12.2
"פגיעה בפרטיות היא אחת מלאה:
(5) העתקת תוכן של מכתב או כתוב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתוכנו, בily רשות מתן הנמען או הכותב....וכיו.
(6) שימוש בשם אדם, בכינוי בתמונתו או בקלו, לשם ריוחת.
(7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדיון לגבי עניינו הפרטיים של אדם.
(8) הפרה של חובת סודיות לגבי עניינו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע.
(9) שימוש במידעה על עניינו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרת שימושה נסקרה.
(10) פרסום או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9).
(11) פרסום של עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם לרבות עברו המיני, או במצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד.
סעיף 3 קובע: .5.12.3
"פגיעה בפרטיות, אם כן, כי התנהלותה של המשיבה מהוות פגעה בפרטיותם של הנבדקים כמעט מכל היבט אפשרי ואין צורך להרחיב בכך".
סעיף 4 קובע: .5.12.4
"פגיעה בפרטיות היא עולה אזרחות והוראות פקודת הנזיקין (נ"ח) יחולו עלייה בכפוף להוראות חוק זה".
סעיף 5 קובע: .5.12.5
המידע שברשות המשיבה עונה על הגדרות "מידע" ו"מידע רגישי" שבהוראות סעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות העוסק בהגנה על פרטיות שבמאגרי מידע.
סעיף 6 קובע: .5.12.6
"לא ישמש אדם במידע שבמאגר מידע חייב ברישום לפי סעיף זה, אלא למטרה שימושה חוק המתוארך".
מאגרי המידע של המשיבה אכן נשמרו ככלה בפנקס מאגרי המידע, אולם כפי שניתן להיווכת, המשיבה הטעונה את ראש מאגרי המידע בעת רישום מאגרי המידע שלה ממופרט בחלק".

המשיבה רshima מאגרי מידע בנקס וחת מספרי המאגרים 10877 (גיוס והשמה) ו- 10878 (מועמדים לעובודה).

.5.12.7

בהתאם לנתונים שמסירה המשיבה לרשות צוין במפורש בכריטיסי המאגרים כי הנזונים מתייחסים גם למעמדו האישית, כנעת אישותו, אישיותו של אדם, הקשרתו המקצועית וכיווי וכי המאגרים אינם חשויים לעין.

למרות כי בפועל המאגרים חשויים לחלוtin לפני הנבדקים כמפורט לעיל.

יצוין כי הפרות הוראות הדין על ידי המשיבה מתבצעת בין אם היא " הבעלים" של מאגר המידע ובין אם היא "המחזיק" במאגר.

העתק כריטיסי מאגר המידע ואישורי רישום המאגרים מצ"ב לביקשת אישור ומוסמנים בהתאם בנספחים י'–י'2.

סעיף 11 לחוק קובל:

.5.12.8

"פניה לאדם לקבלת מידע לשם החזקתו או שימוש בו במאגר מידע תלויה בהודעה שיצינו בה:

- (1) אם חלה על אותו אדם חובה חוקית למסור את המידע, או שמסורתם הימיע תלויות ברצונו ובהסכמה;
- (2) המטרה אשר לשמה מבוקש המידע
- (3) למי יימסר המידע ומטרות המסירה.

המשיבה אינה מקיימת הוראות אלו.

סעיף 13 לחוק קובל:

.5.12.9

(א) כל אדם זכאי לעין עצמו, או על ידי בא כוחו שהרשחו בכתב או על ידי אפוטרופסו, במידע שעליו המוחזק המאגר מידע.

(ג) בעל המאגר רשאי למסור לבקשת מידע המתייחס למצב הרפואית או הנפשית אם לדעתו עלול המידע לגרום נזק חמור לבכירו או לגופנית או הנפשית של המבקש או לסכן את חייו. במקרה זה ימסור בעל המאגר את המידע לרופא או פסיכולוג מטעמו של המבקש.

(ג') אין בהוראות סעיף זה כדיחייב למסור מידע בגין לחסין שנקבע לפי כל דין, אלא אם כן המבקש הוא מי שהחשין נועד לטובתו.

סעיף 13OA. קובל הוראות המכירבות מסירת מידע כאמור במקרה של בעל מאגר מידע המוחזק אצל אחר.

סעיף 14 קובל:

.5.12.11

"(א) אדם שעיין במידע שעליו ומצא כי אינו נכון,שלם, ברור או מעודכו רשאי לפנות לבעל מאגר המידע, ואם הוא תושב חוץ – למחזיק מאגר המידע, בבקשת לתקן את המידע או למחוקו.

(ב) ה汰כים בעל מאגר המידע למלא בקשה כאמור בס"ק (א) יבעל את השינויים הנדרשים במידע שברשותו ויזיע עלייהם לכל מי שקיבל ממנו את המידע בתגובה שנקבעה בתקנות.

(ג) טירוב בעל מאגר המידע למלא בקשה כאמור בס"ק (א) יודיע על

כך לבקשת אופן ובדרך שנקבעו בתקנות.

(ד) מחזיק חייב לתקן מידע אם בעל מאגר המידע הסכימים לתקן המבוקש או שבית המשפט ציווה על התקנון.

דרך הילכה של המשיבה מנוגדת איפה להוראות הדיון לכל אורך הדרך:

היא מקבלת את המידע שלא בדיון וambil לקיים את הוראות החוק, היא אינה מספרת עיון בנתוניים ואינה מעניקה לבבדקים אפשרות לבצע תיקונים או מחיקה של הנתוניים.

יצוין, כי טענות של המשיבה בנוגע לפגיעה ב"סודות מסחריים" שלח ביחס לשיטת הבדיקה חסרות כל בסיס. ראשית – המעבדים עצם מכיריהם היבט את החומר המלא. שנית – הנבדקים עצם יכולים לקבל את החומר המלא ממעבדים (אמיתיים או פיקטיביים). שלישי – נציגי מכוני ההשמה השונים יכולים ממילא להיבחן אצל מתחזריהם. אין בתחום זה "סודות מסחריים" כלשהם.

סעיף 29 (א) (4) מאפשר לבית המשפט לצוות על:

.5.12.12

"השמדת מידע שנטקלל שלא בדיון, או לאסור על שימוש במידע כאמור או במידע עוזף בהגדתו בסעיף 23 או להוראות לגבי המידע כל הוראה אחרת".

.5.12.13

סעיף 29 א (ב) (1) קובע כי:

"במשפט בשל עוללה אזרחית לפי סעיף 4, רשאי בית המשפט לחייב את הנבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ש"ח ללא הוכחת נזק".

.5.12.14

סעיף 33 ב קובע:

.5.12.15

"מעשה או מחדל בגיןו להוראות פרקים ב' או ז' או בגיןו לתקנות שהותקנו לפי חוק זה יהווה עוללה לפי פקוחת הנזקין (נ"ח).

.5.12.16

תקנות הגנת הפרטיות (תנאים לעיון בתשמ"א-1981 קובעות פרוצדורות שונות סירוב לבקשת המידע וסדרי דין לעיון במידע, תיקונו ומחיקתו. לאופן בקשה המידע וסדרי דין לעיון במידע, תיקונו ומחיקתו. נקבע תשלום בסך 20 שקל ישן.

באישור המשפט הבינלאומי הזכות לפרטיות עוגנה במספר בלתי מבוטל של אמונות, כך למשל:

.5.12.17

בסעיף 12 ל"הבלזה לכל באי עולם ברזר וזכויות האלים"¹ הקובע כי:
"לא יהיה אדם נתון להतערבות שריונית בחינוי הפרטיטים, במשפטו, במעונו, בחליפת מכתבים שלו ולא לפגיעה בכבודו או בשמו הטוב. כל אדם זכאי להגנת החוק בפני התערבות או פגיעה באלה".

Universal Declaration of Human Rights, Adopted and proclaimed by General Assembly resolution 217 A (III) of 10 December 1948

כן בסעיף 17 לאמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות² הקובל עלייך:

.5.12.18

- א. לא יהיה אדם נתון להतערבות שריםותית או בלתי-חוקית בגין הפרט שלו, בנסיבותיו, ביפויו או בתכובתו, או לפגיעות בלתי חוקיות בכובשו או בשמו הטוב.
- ב. לכל אדם הזכות להגנת החוק נג' התערבות או פגיעות כלשהי.

וכן, בסעיף 8 לאמנה האירופית בדבר הגנת זכויות אדם וחירותם יסוד³ הקובל:

.5.12.19

"Right to respect for private and family life

- Everyone has the right to respect for his private and family life, his home and his correspondence.
- There shall be no interference by a public authority with the exercise of this right except such as is in accordance with the law and is necessary in a democratic society in the interests of national security, public safety or the economic well-being of the country, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals, or for the protection of the rights and freedoms of others."

יפים לעניינו, דבריו של כבוד נשיא בית המשפט העליון (דאז) אהרון ברק בדבר היקפה ואופייה של הזכות לפרטiot בבג"ץ 6650/04 פולנית נ' בית דין הרבני האזרחי בנתניה ואח' :

.5.12.20

"זכות לפרטiot – כמו הזכות לכבוד האדם אליה היא קשורה בקשר הדוק – מבוססת על האוטונומיה של הפרט [...]. הברות בפרטiot היא הכרה באדם כפרט אוטונומי ה冻אי לייחודה אל מול האחרים. ייחודה זה הוא המאפשר לאדם להתבצע באישיותו בבעל משמעות הרואה לפיבח" (ההדגשות של הח"מ).

המשיבה מפירה את הוראות דיני הגנת הפרטiot ברגל גסה. היא עשויה כן בוצרה לא מדעית ושלאלת תכליות רואיה כי אם אך ורק לתזועתנה הכלכלית. הנבדקים אינם מסכימים לכך – לא בכלל ובוודאי שלא מדעתה. רק תביעה ייצוגית תביא להפסקת הפגיעה בזכויות הנבדקים.

.5.12.21

5.13. חוק הפסיכולוגים, התשל"ז – 1977:

סעיף 2 לחוק הפסיכולוגים קובל כי רק פסיכולוג כהגדתו בחוק יכול לעסוק בפסיכולוגיה. עיסוק בפסיכולוגיה כולל, בהתאם לסעיף 1 לחוק, גם את אבחונים והערכות של "ענינים ובעיות בתחום הנפשי, חשבלי ותהונתוגוני של בני אדם" וכן "טיפול, שיקום ייעוץ והדראה בנוגע לענינים ובעיות כאמור, חנויותם בד"כ עיי פסיכולוג".

.5.13.1

International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, Adopted and opened for signature, ratification and accession by General Assembly resolution 2200A (XXI) of 16 December 1966 (敦記于 1966 年 12 月 16 日由聯合國大會第 2200A 蘋議決議，並為簽署、批准與加入而開放) . Israel ratified the covenant on 19 December 1966; Israel ratified the covenant on 18 August 1991; the covenant entered into force for Israel on 3 January 1992. ² This covenant entered into force for Israel on 3 January 1992. ³ Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms as amended by Protocols No. 11 and No. 14, Rome, 4.XI.1950.

- במאמר מוסגר יצוין כי שמה של המשיבה – פילת – מהוות ראיי תיבות של המיללים: "פסיכולוגיה ישומית לתעסוקה".
5.13.2.
- אבחן אישיותם ויכולותיהם של הנבדקים (וקל וחומר באשר לשיחות המשיב ביחס לממצאי הבדיקות) הוא בוודאי בגדר "עסק בפסיכולוגיה".
5.13.3.
- למעשה, האפשרות היחידה של המשיבה לבצע חלקים משמעותיים של המבדקים וקבלת מידע רלוונטי לכך מן הנבדקים הנה באמצעות העסקת פסיכולוגים מטעמה.
5.13.4.
- סעיף 7 לאותו חוק קובע:
5.13.5.
- "(א) מידע על אדם שהגיע למי שראשי לעסוק בפסיכולוגיה מעיסוקו המקצועי או בעקבותיו, חובה עליו לשומרו בסוד ואיןו רשאי לגלותו אלא באחת מנסיבות אלה:
- (1) גילוי המידע דרשו לדעתו לשפט טיפול באותו אדם.
(2) קיימת חובה או רשות בחוק לגלות את המידע.
(3) האדם שעלהו המידע הסכים בכתב לגילויו, ומ עוד לא ביטל בכתב את הטemptatio האמורה.
5.13.6.
- (ב) הוראות סעיף זהחולות גם על מי שקיבל מידע כאמור ממי שראשי לעסוק בפסיכולוגיה.
ההוראות חוק זה ממחישות עד כמה רגיש וסודי מידע פסיכולוגי אודות אדם.
המבקשים טוענים כי בנסיבות העניין כלל לא ניתן לדבר על "הסכמה בכתב" של הנבדקים לגילוי המידע שכן אין לנבדקים, הלהקה למעשה, כל אפשרות לעשות כן הסכמה להעברת המידע.
ראשית – הם כלל אינם יודעים מהו המידע שכן המשיבה אינה מאפשרת להם לעיין בתנאים ועל כן אין הם יכולים לתת הסכמה להעברתו.
שנית – אם הנבדקים יסרו להעברת המידע סıcıויהם לקבלת המשרה ישאפו לפחות שכן הם ייחסו למי שיש להם מה להסתיר.
שלישית – בכל מקרה אין מדובר בנסיבות העניין ב"הסכמה מדעת" – היינו הסכמה מרצון חופשי ומלא המבוססת על מכלול התנאים הרלוונטיים.
5.13.7.
- yczin, כי הפרת הוראות סעיף 7 הנ"ל מהוות, בהתאם לסעיף 53 (א)
(5) לחוק, עבירה פלילית.
5.13.8.
- בנוסך יצוין, כי בהתאם לקוד האתי של הפסיכולוגים, על הפסיכולוג לפעול לטובתו של המטופל/הלקוח ולפעול בהתאם לזכויותיהם של המטופלים והאוטונומיה שלהם. עליהם לשמור על סודיות המידע לגבי המטופלים ולמנוע גישה לנתחים ולמידע מצדדים שלישיים.
5.13.9.
- כאשר מדובר במידע מסוים המצויה במאגרי נתונים על פסיכולוגים לנ��וט אמצעים מוגני גישה לנתחים האישיים של המטופלים. המשיבה והפסיכולוגים העובדים אצל מפרים את הוראות הקוד האתי. הפסיכולוגים של המשיבה מעדיפים את טובתת הכלכלית של המשיבה (וכנראה גם שלהם אישיות) על פני טובת המטופל ולאור האמור לעיל עראה שאין צורך להרchip בכך.

**העתק הקוד האטי הפסיכולוגי מצ"ב לבקשת אישור ומסומן
כנספח י"א.**

לאור האמור לעיל מובן כי המשיבה מפירה בראש גלי אף את הוראות חוק הפסיכולוגים. 5.13.10

6. פגיעה באוטונומיה:

6.1. אוטונומיה של אדם משמעו זה זכותו של האדם לחיות את חייו בהתאם להחלטתו העצמאית והעדפותיו האישיות. להיות סובייקט ולא אובייקט. אחד הביטויים לאוטונומיה של אדם היא הצורך לקבל את "הסכם מדעת" לפעולות שונות המתיחסות אליו.

6.2. בפסקה י"ד המפורטים בעניין ע"א 2781/93 **צעקה נ' בית"ח ברמל חיפה, פ"ד נג' (4) 526** הבהיר בית המשפט העליון בזכותו של הנפגע לפיצויים בגין הפגיעה באוטונומיה שלו. הפיזי בגין הפגיעה באוטונומיה הוא בוגדר חידוש משפטי חשוב של בית המשפט העליון במדינת ישראל.

6.3. יש הראים בפיזוי זה ראש נזק המבוסט על פיתוחה של עולות הרשלנות שבפקודת הנזקין. יש הראים בפיזוי כנבע מעולה חוקתית עקב הפרת החוראה החוקתית הקבועה בחוק יסוד כבוד האדם ותירונות. יש המטענים אותו בראש נזק לא ממוני במסגרת עולת הטעיה שבהוראות חוק הגנת הצרכן או בראש נזק בגין הפרת חובה חוקקה. הבדיקה העיונית המדעית (אשר טרם הוכרעה בפסקה) איננה רלוונטי ב מקרה זה, שכן אין מחלוקת שבנסיבות העניין קיימת הפרה של הוראות קונקרטיות הקבועות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו המקנות לאדם זכויות פרטיות ובൺסף קיימת הפרה ברורה של הוראות חוק נוספים ובראשן דיני הגנת הפרטיות המהוים, כשהלעמים, עולה בנזקן והוראות חוק הגנת הצרכן ופקודת הנזקין.

6.4. יודגש כי המיחד את הפיזוי בגין פגיעה באוטונומיה היא העדר צורך, מבחינה הנפגע, להוכיח קשר סיבתי בין הפרת הדין לבין הנזק שכן עצם הפגיעה באוטונומיה היא הנזק אשר נגרם לנפגע.

6.5. יחד עם זאת ברור כי במקרה בו אלמלא הפגיעה באוטונומיה שלו היה הנפגע מקבל החלטה אחרת מזו שקיבל בפועל עצמת הפגיעה באוטונומיה תהא גדולה יותר.

6.6. בע"א 4576/08 **בן צ"ח נ' ענתבי** (פורסם ב公报) קבע בית המשפט העליון כי משנקלת ראש הנזק בגין פגעה באוטונומיה בדיון הישראלי מן הראי להגדיל את סכומי הפיצויים הנקבעים בסוגרתו, תוך שהוא מדגיש כי האוטונומיה של היחיד ניצבת "בליבת כבוד האדם". הפיצויים הועמדו ע"ש של 250,000 ש"נ.

6.7. בע"א 9936/07 **בן צמי נ' פרופ' הייט** (פורסם ב公报) הוגדלו סכומי הפיצויים עוד יותר. באותו מקרה הייתה הפגיעה באוטונומיה של קרובי משפחתו של נפטר ונגעה לאופן הטיפול בגופתו.

6.8. בת.א. (מחוזי חיפה) 907/05 **מרקו נ' איילון ואח'** (פורסם ב公报) נקבע לזכות לkerja פיצויי בסך של 20,000 ש"נ כנגד ע"ד>Status quo למתן פס"ד לפי סעיף 79א. בגין אי מתן הסבר מספק ללקוח חלק העדר הוכחת קשר סיבתי בין התנהגות עזה"ד לתוצאות פסקה"ז.

6.9. בע"א 10085/08 **זונובט נ' עזבונו ו��בי ז"ל** (פורסם ב公报). דין ביהם"ש: העליון בהרחבה בסוגיית הפגיעה באוטונומיה בהקשר הרוחב ובקשר להשל תביעת אי-Ձינוגית.

בפרט (טיליקון בחלב).

בית המשפט העליון הדגיש כי הפגיעה באוטונומיה אינה מצומצמת לקרים של פגעה גופנית בלבד.

ההלה הפטוקה קובעת כי הפיזי בגין הפגיעה באוטונומיה צריך להיות ממשי, ולא טמי, עקב הפגיעה בזכויות יסוד חוקתיות.

ראתה גם מאמריהם של כב' השופט א. ריבלין, "פיזויים בגין נזק לא מוחשי ובגין נזק לא ממוני – מגמות הרחבה", ספר שmag, מאמרם, חלק ג' התשס"ג – 2003 ושל צ. ברק – ארוז, עולות חוקתיות, ההגנה הבכפית על הזכות החוקתית התשנ"ד.

בע"א 09/1303 מרגולית קוזוש נ' בית החולים ביקור חולים ואח' [פורסם ב公报] נערך דין מקיף בסוגיות "ההסכם מדעת" (בקשר של טיפול רפואי) ופגיעה באוטונומיה.

כבוד השופט י. עמית מצין, כי פגעה באוטונומיה יכולה להיחשב ראש נזק במסגרת עולות הרשותnak גם כעוולה בגין הפרת חובה חוקקה.

כבוד השופט א. ריבלין קובע כי כאשר הופרה חובת הגילוי ביחס לעובדות מהוותיות (אף שלא היה בהכרח כדי להשפיע על החלטת המטופל) והם שלא ניתן להוכיח קשר סביר בין החרפה לנזק שנגרם מהטיפול – קמה עליה של פגעה באוטונומיה. בנוספ', ככל שהמידע שלא מסר נזק שופע יותר ככל שהainteres הנגע קרוב יותר ללית הזכות ומשפיע עליה בצורה משמעותית יותר כך יגדל הפגיעה בגין הפגיעה באוטונומיה. גם מי שבחור שלא להביא את עניינו בפני בית המשפט עשוי לקבל פיזוי פגעה באוטונומיה במסגרת תביעה ייצוגית. עוד הוא מצין, כי ביום אין עוד עורין על כך שהפיזוי צריך שייא משמעותי באופן שישקף את התשיבות שמשמעותה שיטת המשפט לאינטראנס שפגע.

כפי שהובא לעיל, בנסיבות העניין הנבדקים כלל אינם יודעים עבור לבדיקה – אף לאחריה – כי המידע לגיביהם ישמר במאגרי המידע של המשיבה. נמנעת מಹם האפשרות לבחור את הבחירה העצמאית שלהם ומן הסטים חלקיים, אף היה למנוע מעצם ביצוע הבדיקות.

בנוספ', עצם חשיפת העובדה כי המידע נשמר אצל המשיבה ואף נעשה בו שימוש לצורכי הפקת רוחחים על ידי המשיבה והוא אף יכול להגיא בדרכים שונות לצדדים שלישיים – כל אלו מעוררים רגשות שליליים קשים לרבות כאב, תסכול ועלבון אצל חברי הקבוצה וכן הרואין לפכותם בשל כך בגין הפגיעה באוטונומיה שלהם (היאנו, נזק הלא ממוני בגין אותה הפגיעה).

לא למוטר לציין כי אף במקרה שבו קיימת אפשרות לארר את חברי הקבוצה ולקבוע נזק אישי ניתן לקבוע פיזוי קבוצתי ואו לטובת הציבור וכיומי – הכל כפי שנקבע בעניין "תנווה" לעיל.

המשיבה אף מנצלת לרעה את פערו המידע הקיזוניים שבינה לבין הנבדקים ואת תלותם בה. שיקולים של מדיניות שיפוטית רואיה מחייבת את הפסקת תופעה זו וממן פיזוי בגיןה.

7. עמדות ראש מאגוי המידע:

7.1. "רמו"ט" – הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע של משרד המשפטים במדינת ישראל משתמש כרשות הרגולציה הישראלית להגנה על מידע אישי המעובד במערכות מידע ממוחשבות ו Robbins בהיבטי הפרטיות הנובעים מכך.

עמדתו של רשם מאגרי המידע, הפועל מכוח חוק הגנת הפרטויות בסוגיה נשוא בקשר לאישור דין מלבד על רצון טוב מחד, אך גם על איטיות וחוסר החלטיות מайдן.

רשם מאגרי המידע עוסק בסוגיות המכוני ההשמה לא פחות מ- 10 שנים!
כבר בשנת 2002 פרסמה רשות מאגרי המידע דז"ח בן היא שללת את עמדתם של מכוני ההשמה וקובעת כי לנבדקים זכות מהותית וסוטוטורית לקבל את המידע עליהם מכוני המידע.
הרשמת הנחתה את מכוני ההשמה לפעול בהתאם, אךפועל לא נעשה דבר.

העתק דז"ח הרשות מצ"ב לבקשת אישור ומסומן בנספח י"ב.

ביום 28.7.08 הודיע רשם מאגרי המידע למשיבה כי היא אינה פועלת בהתאם להוראות חוק הגנת הפרטויות המתייחס למאגר מידע בקשר עם שני מאגרי מידע של המשיבה – "מאגר הנבדקים" ו"מאגר קורות החיים" (לרבבות עקב או מתן זכות עיון) וכי בכוונה הרשות להורות על ביטול ומחיקת המאגרים.

**העתק דז"ח של המשיבה לדשות ני"ע בנושא זה מיום 04.08.2008 מצ"ב
לבקשת אישור ומסומן בנספח י"ג.**

בשלבים מאוחרים יותר פרסם הרשות שתי טוויות של הנחיות בנושא תחולת הוראות חוק הגנת הפרטויות על פעילות מכוני ההשמה ומין אשר תוכנן בדבר בעד עצמו וקיבל הערות שונות ביחס אליו.

**העתק הנחיות מצ"ב לבקשת אישור בהתחمة ומטומנים
בנספחים י"ד-י"ז.**

ביום 27.09.2011 נערך במשרדי הרשות "שולחן עגול" או "шибוע" למכוני ההשמה בהשתתפות גורמים שונים ונערכה תרשומת של השיחה אשר פרסמה, כמו ההנחיות דלעיל, באתר האינטרנט של הרשות.

העתק תרשומת הדיוון מצ"ב לבקשת אישור ומסומן בנספח ט"ז.

בימים אלה פרסם הרשות הנחיה מס' 2/2012 – תחולת הוראות חוק הגנת הפרטויות על הליצי מין לקבללה לעובדה ופעולות מכוני מין הקובלע באופן חד-משמעותי כי מכוני ההשמה בכלל, והמשיבה בפרט, מפרים את הוראות הדין ופגעים בזכויותיהם של הנבדקים.

**העתק הנחיות רשם מאגרי מידע מס' 2/2012 מצ"ב לבקשת אישור ומסומן
בנספח ט"ז.**

כך למשל קובלע הרשות בהנחייה מס' 2/2012 כי:

7.9.1. שימוש במידעה על ענייניו הפרטיים של אדם שלא למטרת שלשמה נמסרה מהוועה פגיעה בפרטיות, וכן דורש הסכמה מוקדמת של נושא המידע. לשון אחרת, כי בנסיבות ונסיבות המשיבה משתמש במידע לכל מטרה אחרת שאינה הליך מקבלה לשوروותו של המudyיד שהפנה אותו לבדיקה, עליה לקבל הסכמה מוקדמת ומפורשת של הנבדק עובר לשימוש ואו מסירת המידע, וזאת בהתאם לעיקרון המידתיות בדבר המועד והאופן שבו התקבלה החטכה; ומימילא על המשיבה לחביא מידע בגין אפשרות זו לידיית הנבדק, ולא – מפירה את חובת ההזדהעה שבסעיף 11 לחוק וחותכנות הנבדק אינה מדוודת, קרי אינה "חטכה" תקופה כנדיש בחוק (ראה סעיפים 2.1–2.5, 2.6.13–2.6.5).

7.9.2. על המשיבה ליתן זכות עיון ללא תשלום (ראה סעיף 2.7 על תנאי סעיפיו בהנחייה 2/2012).

7.9.3. על המשיבה ליתן זכויות תיקון (האות סעיף 2.7.1 בהנחייה 2/2012).

יש לשמור את המידע רק לפרק הזמן ההכרחי למימוש המטרות לשמן המידע נאסר. לשון אחרת, על בגין המימון מטעמו לבער את המידע מיד עם סיום השימוש במידע לצורך המימון לאוטו מוקם העבודה או של המידע לעבר "אנונימייזציה" מוחלטת שאינה מאפשרת לייחסו לאדם אפלו בעקבין (ראה סעיף 2.8 על תנאי- טעפיו בחנichה 2/2012).

- .7.9.4 לא לモתר לצין, כי גם בזמן כתיבת שורות אלה לא נעשה בפועל דבר וחזי דבר לתיקון המעוות על ידי מכוני החשמה בכלל, והמשיבה בפרט.
- .7.11 לאור כל האמור לעיל נהיר כי חשיבותה של בקשת אישור זו רבה והוא למעשה דרך המעשית היחידה לשים קץ למצב הקיים מחד ופיזיו קבוצת הנגעים מайдן.

עמדת היועץ המשפטי לממשלה:

יצין, כי במסגרת הליך פרטני שנוהל בבית המשפט המחויזי בת"א בע"א 1949/03 מרינו רוטר נ' בגין אדם לפ██ילוגיה שימושית בע"מ ואח' הביע בגין היועץ המשפטי לממשלה את עמדתו לפיה מועד העבודה נמצא נמצא בעמדת מיקוח חלה מול המעביד הפטנציאלי שכן הוא חושש שהוא לא יתקבל לעבודה, וכיים פער ביחסי הכוחות של הצדדים. מתן זכות עיון לפרט במידע אודוטוי תאפשר לו לקיים ביקורת מושכלת בחילטה שהתקבלה בעינויו, ויש לאפשר לו לעיין במידע. היועמ"ש מפנה אף להוראות חוק הגנת הפרטויות בנושא זה ולהוראות דין נספנות. הסכנות של הנבדק בדבר ויתור על זכותו לפרטויות צריכה להיות הסכמה מדעת לכל דבר ועניין.

העתק עמדת היועץ המשפטי לממשלה מצ"ב לבקשת האישור ומסומן בנספח יי'.

.8

חוק החוזים האチידים, התשמ"ג-1983:

.9

סעיף 3 לחוק קובלע:

תנאי מקפח וביטולו – בית המשפט ובית הדין יבטלו או ישנו, בהתאם להוראות חוק זה, תנאי בחוזה אחד שיש בו – בשיט לב למלול תנאי החוזה ולנטיבות אחרות – משות קיפות לקוחות או משות יתרון בלתי הוגן של הספק העולם להבוא לידי קיפות לקוחות (להלן: "תנאי מקפח").

.9.1.1 סעיף 3 לחוק קובלע: חזוקת – חזקה על התנאים הבאים שהם מקפחים:

- (1) תנאי הפוטר את הספק, באופן מלא או חלק, מאחריות שתיתנה מוטלת עליו על פי דין אלולאותו תנאי...
(6) תנאי השולל או המגביל זכות הלקוח להشمיע טענות דין...
(8) תנאי השולל או המגביל את זכות הלקוח להליך משפטי מסויימות בערכאות משפטיות, או לתזקק להליך משפטי אחרים והכל למעט הסכם בוררות מקובל.

.9.1.2 שלילת האפשרות לעיין בחומר הבדיקה ושלילת הזכות לتبוע את המשيبة מהות, ללא ספק, תנאי מקפח בחוזה אחד啻 שדין בטלות. במצב זה נמנעת מן הנבדק האפשרות האלמנטורית לאותו טעינות או רשלנות בביצוע הבדיקה ולתקנן, לעמוד על זכויותיו למול המשيبة והוא המעביד פוטנציאלי ועוד.

במצב זה נמנעת מן הנבדק האפשרות האלמנטורית לאותר טעינות או

רשות ביצוע הבדיקה ולתקן, לעמוד על זכויותיו למול המשיבה
וראו מעבד פוטנציאלי עוד.

למען הסר ספק צוין, כי אין כל מניעה לתקוף תנאים מוקפים
שבחוזה אחד אף במסגרת תובענה ייצוגית. 9.1.4

לענין זה ראה, בין היתר, ת.צ. 13354-12-08 ש.א.מ.ג.ר. שירוטי
אבייה בע"מ נ' ניו קופל בע"מ (מחוזי מרכז) מפי כב' השופט ש.
שממר.

10. קיום שאלות עובדיות ומשפטיות משותפות לחבריה הקבועה ואפשרות סבירה לטובת הקבועה:

הקבוצה הרלוונטייה הינה כל מי שנבדק אצל המשיבה ונתוני הבדיקה שלו ואו נתוני האישים שמורים במאגרי המידע של המשיבה וכן כל מי שנתוינו האישים נמכרו לצד שלישי או לנבדק עצמו, בכתב או בע"פ. 10.1

ביחס לנבדקים שנתוינו שמורים במאגרי המידע של המשיבה יש לפ██ סכום פיizio אחיד כמפורט להלן. ביחס לנבדקים שנתוינו נמכרו – יש להוציא לפ██ם הפיזי את הסכום שהופק ממיכרת המידע למשיב או לגביו בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום קבלת התשלומים אצל המשיבה ועד לתשלומו לנבדק. 10.2

לאור כל האמור לעיל ובהתחשב בחומרת הפרשה מחד וביקפה מאידך בוודאי שקיימת "אפשרות סבירה" לכך שהשאלות העובדיות והמשפטיות יוכרעו בסופה של דבר לטובת הקבועה. 10.3

למען זהירותו נסיף כי לא נדרשת זהות מוחלטת של כל השאלות העובדיות והמשפטיות הטענות הכרעה. דרישת כזו תסכל את תלויות התובענה הייצוגית ותחפרק את השימוש בה לבליי אפשרי. לפיכך אומצה הנישה לפיה די בכך שהשאלות העיקריות, העומדות במקוד הדיוון, משותפות לחבריה הקבועה – ראו: רע"א 8332/96 שם נ' דן ריכרט ואח', פ"ד נ"ה (5) 276 (2001), בעמ' 296; רע"א 4556/94 טצת ואח' נ' זילברשץ, פ"ד מ"ט (5) 774 (1996), בעמ' 788 (להלן: "ענין טצת"). 10.4

לענין זה ראה גם: ת.צ 10-09-12241 יבלנוביץ נ' פרטנר (מחוזי מרבע) (מיום 2.6.11).

בנוסף – נקבע בע"א 08/2005 תנובה נ' עזבון רביב זיל ואח' (פורסם ב公报) כי במקרה שהשונות בין חברי הקבועה מתיחסת לעניין הנזק אך לא לעניין קיומה של חבות או עלית התביעה – מן הרואין לדין בתביעה כייזוגית.

הנה, ברור כי היסודות המשותפים לבקשתם וליתר חברי הקבועה המוצעת מהווים את המרכיב העיקרי, אפילו הבלעד, בתזוזיות זו. המערכת העובדתית והמשפטית, עליה מבוססת הבקשה, משותפת לבקשתם ולכל חברי קבועה זו. על כן ברור כי שאלות מהותיות של עובדה ומשפט, המשותפות לקבועה, יוכרעו לטובתה. 10.5

11. התובענה הייצוגית מתאימה ביותר לטובת הקבועה בחלוקת:

11.1. סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית אם מצא כי התקיימו כל אלה... "(2) תובענת ייצוגית היא מדורגת הייעילה להזוגת להכילה בחלוקת בתביעות העניין".

11.2. אין ספק כי בעניינו ניהול ההליך במתכונת של תביעה ייצוגית מהוות הדריך היעילה וההוגנת להכרעה בחלוקת.

11.3. יודגש כי בסעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות נקבע במפורש כי:
"מטרתו של חוק זה לקבוע פלילים אחידים לעניין הגשה וניהול של תובענות ייצוגית, לשם שיפור ההגנה על זכויות, ובכך לקודם בפרט את אלה:

- (1) מימוש זכות הגשה לבית המשפט, לרבות לטוגי אוכלוסייה המתקשיט לפנות לבית המשפט כיחידים.
- (2) אכיפת הדין והתרעה מפני הפרטו.
- (3) מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין.
- (4) ניהול עיל, הוגן וממצאה של תביעות.

נראה איפה כי התובענה דן עונה בדיקן נマーץ על כל מטרותיו של החוק.
11.4. בנסיבות אלה מוצדק, ולמעשה מן ההכרח, לנחל את התביעה כייצוגית. זהה הדריך ההוגנת להכריע בעניין ולפנות את חברי הקבוצה בגין הנזקים שנגרמו להם שלא כדין.

12. עניינים של כל חברי הקבוצה ייצוג וניהול בידי המבקשים בתום לב ובדרכ הולמת:

12.1. סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי "בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית אם מצא שהתקיימו כל אלה... (3) קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כל חברי הקבוצה ייצוג וניהול בדרך הולמת... (4) קיים יסוד סביר להניח כי

עניינים של חברי הקבוצה ייצוג וניהול בתום לב". הדרישה של הייצוג החלים של ענייני הקבוצה, מופנית בעיקר לשאלת אם המבקש הייצוג יוכל לפעול במידת המרצ' הרואית, ואם אין הוא נתון במצב של ניגוד עניינים בין לבן שאר חברי הקבוצה.

12.2. המבקשים מייצגים בתום לב את עניינים של כל חברי הקבוצה. הוכוות וואהינטראסים שלהם זהים לאלה של כל חברי הקבוצה. יוזם הליך זה נעשה על ידי המבקשים בתום לב, על מנת לאפשר לכל חברי הקבוצה לקבל מן המשיבה סכומי כסף המגיעים להם.

12.3. המבקשים השקיעו מאচצים באיסוף המידע הרלוונטי לתביעה, ובדקו את היבטים המשפטיים והעובדתיים הכרוכים בהגשת בקשה זו.

12.4. האינטראס שיש למבקשים להציג בתביעה משותף לכל חברי הקבוצה.

12.5. על כן ברור כי עניינים של כל חברי קבוצה המוצעת מוצע ומתווך בדרך הולמת על ידי המבקשים.

13. לגישת המשיבה בפרטמיה המדובר בקבוצה המורכבת לכל הפחות מעשרה לפחות חברים. לא מותר לציין, כי המספר המדוקיק של חברי הקבוצה Dunn מצוי כМОון בידי המשיבות בלבד. על כן, יוערך, פיזוי בסך של 5,000 ש"ח לכל חבר בקבוצה בגין תובענה זו, יודגש, כי סכום הפיזוי המדוקיק ייקבע במובן לאחר שתיפרש בפני בית המשפט הנכבד היליעת העובדתית המלאה.

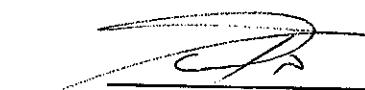
בנוספ', לסכום זה יש להוסיף את הסכומים שהופקו כתוכאה ממכירת מידע לצדים שלישיים או לנבדקים עצמים, וזאת - על ידי המשיבה.

14. מוצע כי שכ"ט ב"כ הקבוצה יעמוד על 15% + מע"מ מסכום הפיזוי שיושג לקבוצה (או שווי העניין בהתאם) וכי הגמול לתובעים יעמוד על כמחצית מסכום זה או כל סכום אחר שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.

- .15. **מצ"ב** תצהירי המבקשים בתמיכת בקשה – מר רוני ברוש, גבי רונית ברזילי, מר אילן מנחם.
- .16. **עלקב ריבוי הנספחים ומטעמים פרקטיים צורפו הנספחים לבקשת וلتצחיר פעמי אחת.**
- .17. המבקשים שומרים על זכותם לזמן עדים, במידות הצורך, במסגרת הדיון בבקשת האישור.

סוף דבר :

- .18. מכשיר התביעה הייצוגית נראית כאילו "נתפר" במיוחד למידותיה של התביעה זו. גורלה של הקבוצה, מהות הפגיעה ועוצמתה ומהות העניין בכללתו מהווים כולם מקרה קלاسي לניהולה של התביעה ייצוגית.
- .19. הצורך באכיפת הוראות הדין ובהרחתעה מפני הפרטו בנושא כמה רגש מהווים אף הם גורם נוספת המחייב את ניהול התביעה ייצוגית.
- .20. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר את התובענה ייצוגית בהתאם לחוק וובענות ייצוגות, להורות על הסעדים כمبرוקษ בראשת הבקשה ולהחייב את המשיכות בהוצאות התביעה ובשכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כחוק.

אהרון רביןוביץ, עו"ד
ב"כ המבקשים

gil ron, עו"ד
ב"כ המבקשים

יעקב אביד, עו"ד
ב"כ המבקשים

בעניין שבין:

**1. רוני ברוש, ת.ז. 023943707
מרח' פיננסטיין 2, תל-אביב**

**2. רונית ברזילי, ת.ז. 022187744
מרחוב יהודה הנשיא 36, בני-ברק**

**3. אילן מנחם, ת.ז. 059616789
מרחוב אלימלך 11א, רמת-גן**

כולם עוי ב"כ עזה"ד יעקב אביעד ו/או גדי סרון ו/או עמי אביעד ו/או אלון אלשלום ו/או מירב בן צור ו/או אלעד רייך וכן עזה"ד גיל רון, קין ושות' שכטובתם למסירת כתבי بي דין תהא: ברחוב היצרה 3 (בית ש.א.פ), ר"ג 52521
טל': 03-7538807; פקס: 03-7538808
(להלן: "התובעים")

- נ ג ד -

לבין:

**1. פילת גروف בע"מ, ח.צ. מס' 520043001
מרח' הרכוז 9, תל-אביב 69710**

**2. פילת (ישראל) בע"מ, ח.פ. מס' 510696735
מרחוב הרכוז 9, תל-אביב 69710**

(להלן: "הנתבעת")

תובענה בציגות

(בהתואם לחוק תובענות ייצוגיות התשס"ו – 2006)

1. הצדדים:

התובע 1 הנה עוזי במקצועו וערך מבדק התאמה/השמה לצורך קבלה לעבודה למעביד ספציפי אצל הנתבעת בשנת 2006 (בסביבות חודש אוגוסט).

התובעת 2 הנה מהנדסת תוכנה במקצועה וערכה מבדק התאמה/השמה לצורך קבלה לעבודה למעביד ספציפי אצל הנתבעת בשנת 2010.

התובע 3 הנה רות במקצועו וערך מבדק התאמה/השמה לצורך קבלה לעבודה למעביד ספציפי אצל הנתבעת בשנת 2001.

הנתבעת 1 הנה חב' ציבוריות הנசחרת בבורסה לנ"ע בישראל. בין לקוחותיה של הנתבעת חברות גדולות לרבות בנקים, חברות ציבוריות גדולות, חברות כלניות, חברות תקשורת, קופות חולים, חב' היי-טק ועוד.

הנתבעת עוסקת בשירותי ייעוץ בתחום משאבי אנוש, מימון והשמה כוח אדם.

הנתבעת 2 מציעה בשילוטה של הנתבעת 1 וועסקת אף חוות בוחומיאן, הנעלם...

עסקוּן של הנتابעות מאופיינית בפתיחת וסגירת חברות רבות, רכישת חברות, מהיקתן וכיוב'.

כפי שיבורר להלן הנتابעות אין אפשרות לנבדקים לקבל את העתקי המסמכים עליהם חתמו. בנסיבות אלו אין לנבדקים אפילו את הידע באיזו חברת בדיק נבדקו. אחר האינטראנס של הנتابעות מתייחס ל"פילט" כל חברה אחת תנשׂטוש הבדלים בין החברות, ככל שהם קיימים. ככל הנראה גם אין הפרדה בעסקים החברות השונות מקבוצת "פילט" בכל הקשור לפרטיות הנבדקים ומאגרי המידע.

בנסיבות אלו, מופנית התביעה בשלב זה כלפי הנتابעות אשר יכוּנו ביחיד "הATABעת" תוך שהتابעות שומרות על זכותם לתקן את כתוב תביעתם והוא כל הדורש באשר לזהות הנتابעות במידת הצורך.

העתק דוח בי.די.אי. ופרטומים מאתר האינטרנט של הנتابעת מצ"ב לתובענה זו ומסומנים בהתאם לנספחים א'–א'ג.

לטענת הנتابעת מאגר המידע שלא מכיל "עשרות אלפי מעמדים" והוא מודען "מידי יוט".

בפרטים אחר של המשיבה היא טוענת כי נבדקו על ידה "מאות אלפי נבדקים".

הATABעת אף מעניקה ללקוחותיה שירותים "מקור חז" ולבירות גיבוס ומינו עובדים ומנהלים, טיפול בຄילת ועוזבת עובדים, דוחות שוניים, קביעת מדיניות יחסית בעבודה, ניהול משאבי אנוש, מדיניות שכר, מענק רווחה ארגוני וכיובי.

למרבה הצער, בתקופה האחורה חלה הידרדרות נמשמעות בעסקיה של הנatabעת. סכסוכים בין הנהלת הנatabעת לעובדים, התפטרויות דירקטוריים, סכסוכים בין בעלי המניות, אי-פרטים דוחות כספיים והשעיה המשחר במניה בבורסה עקב כך פיטורי מנכ"ל והידרדרות מתמדת בתוצאות הכספיות עד כדי חשש להמשך קיומה של הנatabעת הן מנת חלקה הקבועה של הנatabעת.

בשלב מסוים אף פורסם בתקשורת כי המשטרת המליצה על הגשת כתב אישום נגד בכיר בחברה בגנו העברת שלא כדין בשנת 2010 של דוח סודי משנת 2002 לגבי בכיר בכל ישראל!!!

עוד יזכיר, כי הנatabעת הנה בגדר "חברה שלובה" של מכון מתחרה בשם "אדם מילא". בעל מניות השליטה ב"אדם מילא" מחזיק גם במניות של הנatabעת ונעשה בזמןיו ניסיונות להביא למיזוג בין המכוונים אשר לא צלחו.

מצבה העגום של הנatabעת בתקופה זו מדגישה את הריגשות הרבה באחזקה מאגר מידע רגישosoדי לגבי אזרחים רבים ע"י הנatabעת.

העתק הודיעות של הנatabעת עצמה לרשות ני"ע הסכמה לזוג ופרטומים בתักษורת אווזות הנatabעת מצ"ב לתובענה זו ומסומנים בהתאם לנספחים ב' 1–ב'ג.

2. התשתיות העובdotית:

2.1. עסקין בכשלים וליקויים חמומיים הקיימים בתחום האבחון, מיין והשנת כוח אדם בארץ בכלל ואצל הנatabעת דין בפרט.

2.2. בעולם התעסוקה המודרני נעשה שימוש רב בחברות המתמחות באבחון, מיין, התאמאה וגיבוס של כוח אדם.

לחברות אלו פונים מעבידים ועובדים כאחד. חברות אלו עורכות למועדדים הפטנציאליים מבחנים ובדיקות שונים (מלאים או חלקיים, לפי העניין) במטרת למצוֹא התאמאה תוגבה ככל-הניתן בין המועדים הספציפיים לדרישות התפקידיים.

ומעביד. במקרים מסוימים המעביד מעביר לידי חברה שכזו את תהליך גישת האדם כולו בדרך של "מידור חוץ".

2.3. האבחן נمشך, בד"כ, על פני יום שלם וכולל בד"כ את המבחנים הבאים:

2.3.1. מבחני אישיות.

2.3.2. מבחני אישיות ו מבחנים פסיכולוגיים.

2.3.3. מבחני מצב קבוצתיים.

2.3.4. ראיון אישי.

2.3.5. שאלונים אישיים ושאלוני נטיות.

במסגרת האבחן נאוסף איפה מידע אישי רב אודות המועמדים הכלול ניסיון תעסוקתי קודם, השכלה, מצב בריאותי, סטאטוס משפחתי, מצב נפשי, יכולות שליליות, אופי וכיווב.

2.4. תוצאות הבדיקה נמסרות למעביד הפסיכיאטרי, שאף הזמין את הבדיקה ושילם (בד"כ) את עלותה לחברה שערכה את הבדיקה.

2.5. אין ולא יכולה להיות כל מחלוקת כי הבדיקה ותוצאותיה כוללות מידע רב, אישי וסודי מאין כמותו ביחס לנבדק.

2.6. כאשר מועמד מוזמן לבדיקה אצל הנtabעת, הוא חותם על טופס "ויתור סודיות" הכול הסכמה של המועמד לכך שתוצאות הבדיקה יועברו למעביד הפסיכיאטרי בלבד ו"בנסיבות חגיגית" זו מוסיף המכון ומתחים את המועמד על סעיף בו מותר הנבדק על הזכות להגיש תביעה כנגד הנtabעת.

העתק "טופסי הסכמה" של נבדקים מצ"ב לתביעה זו ומסומן בנספח ג'.

2.7. בשלב חתימת טופס ההסכמה הנtabעת אינה מיידעת את הנבדקים כי היא עתידה לשומר את ממצאי הבדיקה של הנבדק ואו את פרטיו האישיים של הנבדק במאגר המידע של הנtabעת לצרכים עסקיים עתידיים. אין לכך זכר בטופסי ההסכמה.

2.8. בכל מקרה, בשלב החתימה על טופס ההסכמה לנבדקים, המונינים לחתקלל לעבודה צו או אחרת, אין אופציה אחרת מאשר מלבד החתימה על הטופס האחדים המועברים לחתימות והמכון מנצח זאת לרעה בכך שהוא מעלים מהם מידע חשוב ולוונטי בדבר עצם שמירות החומר במאגרו המידע של המILON, השימוש העסקי העתידי שהוא מתעדז לעשותו בנסיבות אלו, העلمת זכותו של הנבדק לעיין ואו לתקן ואו למחוק את המידע לגבי הנבדק למפורט להלן וכיוב'. ברור לחלוtin כי אין בנסיבות העניין הסכמה כלשהי של הנבדקים לשמרות המידע ביחס אליהם ואו למסחרו העתידי ובכל מקרה (אפילו היה מסר לנבדקים מידע מלא) אין באן "הסכמה מדעת" במשמעות דין.

2.9. הנtabעת מסרבת ליתן לנבדקים את תוצאות הבדיקה שנערכו להם וזאת אף במקרה שהם לא התקבלו לעובדה אצל המעביד שלאחר הבדיקה אצל הנtabעת. במקרה נשמר המידע אצל הנtabעת. יצוין, כי הנtabעת אינה שומרת את המידע במאגר מידע נפרד לגבי כל מיעוט אלא מדובר במאגר מידע משותף.

2.10. שמרות המידע ואי-מסירתו לנבדק מאפשרת לנtabעת להפיק רוחחים שונים כלהלן:

2.10.1. במסגרת פרסוםיה ומגעה של הנtabעת עם מעבידים היא מציגה עצמה כבעל "מאגר נתוני" גדול היכול לשמש לעזר לצרכי המעביד הפסיכיאטרי.

המשמעות מציעה ל מהמעביד פוטנציאלי לקבל תוצאות נבדקים "ישנים" של עובדים או דוחות חדשים על יסוד מבחנים שנערכו

בעבר; לעתים, בתוספת "השלמות"; ונספנות, והכל במחיר מופחת במקומות; לעדוך להסת-כזקנות; חדשנות; (כיקום); טוענות המשיבת; שהדבר.

כפוף לקבלת הסכמה של הנבדק – אולם ברור כי אילו המסמכים היו נמסרים למועדן – ניתן היה "לחשוך" בתשלום הסכומים למשיבה).

המשיבה משתמשת במאגר הנתונים הבלטי חוקי שבידה אף לצורך עיריכת מיונים שונים לאוטם עובדים ומעבידים פוטנציאליים זמן רב לאחר שהמעביד הפוטנציאלי המקורי לא קיבל את הנבדק לעובודה אצלו.

בקשר זה יצוין, כי מר יהושע שטאובר וחברת פילת (ישראל) בע"מ (המשיבה 2) הוציאו בזמןו ספר בשם "דרושים" בו צינו, בין היתר: "כיום מספקות חברות חברות התשמה ללקוחות מתוך מאגר שירותים רחוב, החל בהעברת קורות חייט למעסיק מתוך מאגר המועמדים הקיים בחברת התשמה" (ההדגשות של הח'ם). (יהושע שטאובר, דרושים, [2002] בעמ' 58) (להלן: "דרושים").

ובמקומות אחרים:

"מועמד יכול לבקש לעשות שימוש במבחנים שעשה בעבר לשם העברת חוות דעת לתפקידיים בארגונים נוספים. פעולה זו, הנקראת 'העברה', יש כמה מגבלות. א). בזרך כל המבחנים נשמרים לפחות 3 שנים ולאחר מכן מומלץ לבצע את המבחנים מחדש; ב). צריכה לחתום התאמת בין דרישות התפקיד שבו שביבלו נבחן המועמד לבין התפקיד החדש." (שם, בעמ' 98).

העתיק "מחירוניים" הצעת מחיר וטופט תואר תפקיד המועדים ל交代ים עיי המשיבה מצ"ב לבקשת אישור ומוסמנים בהתאמה לנสภาพים ד' 1-ד' 4.

העתיק העממיים הרלוונטיים ממתוך הספר "דרושים" מצ"ב לבקשת אישור ומוסמנים בנסיבות ד' 5.

הנתבעת אף מציעה לנבדקים תחת מסירת הבדיקה ותוצאתה עיריכת "משמעות", היינו שיחה כללית בע"פ עם פסיקולוג מטעם הנתבעת אוות הנבדק ו/או הבדיקה בעלות של 395 ש"ח.

2.10.2

לטענת הנתבעת, תוצאות הבדיקות נשמרוות "בז"כ" לפחות כ-3 שנים. יודגש כי מפניות לנבעת לקבלת תשובה ברורה אם נתונים מסוימים נשמרים אף לאחר מועד זה עולה כי ככל הנראה נשמרים הנתונים לשנים רבות.

2.10.3

העתיק תכונות שני הגד' מילה שטר עט הנתבעת מצ"ב ל התביעה זו ומוסמנת בנסיבות ד' 5.

2.10.4

yczin, כי במסגרת היחסים שבין הנתבעת למעבידים היא מתחייבת פעמים רבות כי היא פועלת בהתאם לדינני הגנת הפרטיות וכי המידע שבידי המכון מהווים "מידיע רגיש" כמשמעותו בחוק הגנת הפרטיות וכי קיימת אצלו מוניה על אבטחת מידע חדש כנדרש בחוק. ובמאמר מוסגר יצוין, כי הנתבעות מתחייבת, באותו היחסים, להעביר את המידע אך ורק למעביד או שלווה (בניגוד לדיני הגנת הפרטיות).

בנסיבות אף נשמרה לנבעות "הזכות" להchein חוו"ד אחריות על בסיס המבחנים הפסיכולוגיים שנערכו לנבדק בשבייל "ארגוני אחרים (העברות והשלמות כמקובל כו"ט)!!!"

העתיק השלם פאמו' מצ"ב ל התביעה זו ומושגנו בנסיבות ד' 5.

העליה האישית של התובעים:

התוועע נבדק אצל הנתבעות בשנת 2006.

משמעות שוויונית ועלות להבלמת מסמכי וחוואות הבדיקה והמסמכים עליהם חתם נענו בשלילה.

העת תכחות בנוicia זה מציב לתוכנה זו ומטומו, פנספה ז'.

התובע 2 נבדקה אצל הנתבעות בשנת 2010.

בקשתה לקבלת תוצאות הבדיקה וחוויה"ד הנתבעות נדחתה. צוין גם, כי בקשהה לעירית "משוב" אוזות הבדיקה נדחתה בטענה כי שיחת משוב ניתן לקיים רק בתוך שנה מיום הבדיקה.

העתק תכנתובות בנושא זה מצ"ב לתובענו זו ומסומן בגנשוף ח'.

התובע 3 נבדק אצל הנתבעות בשנת 2001.

בחודש מרץ 2008 פנה טלפונית לנתבעות לקבלת העתק מתוכאות המבחןים או לעיין (בתשלוטם) אך נתקבל בסירוב (חרף העובדה כי לא התקבל לעובדה אצל המעבד שלושה אותו לבדיקות).

בשיחת טלפון הבהיר כי המכון מחזיק בשנות 2008 במידע אוזות בדיקת המבחן 3 לשנת 2001 ללא ידיעתו ואף מסרב לאפשר עיון בחומר.

ביום 15.3.08 פנה התובע 3 בתלונה לרשות מאגרי המידע. ביום 26.3.08 אישר הרשות את קבלת התלונה והבטיח לטפל בה. ביום 17.9.08 פנה לתובע 3 לנתבעות וביקש אישור לכך שהميدע לגביו נשמר עד לאותו

מועד אצל הנתבעות וביקש את מהיקתו. כן ביקר באותו יום רשותה של מעסיקים אליו הועברו פרטיו ללא ידיעתו ומידע נוסף. ביום 25.9.08 ציינה הנתבעת כי מחקה את נתוני התובע 3 ממאגרי המידע שלא הניירת נגרסה עוד קודם לכך. הנתבעת ציינה כי שמו של התובע 3, מספר תעודה זהותה שלו, של הלקוח מטעמו נשלח והתפרק אליו נשלח שמורים במאגרי המידע שלו.

העתקי התכנתובות מצ"ב לתובענו זו ומסומנים בגנשוף ט'.

יודגש, כי התובעים לא ידעו כי נתוניהם ישמרו בידי המשיבה אשר תעשה בהם שימושים מסווגים עסקיים שונים תוך הפרה חמורה של הוראות הדין; לאחר שנוצע לבקשתם על מעשית ומחדריה של המשיבה הם חשו רגשות שליליים קשיים ביותר -icus, עלבון, תסכול, תחושת השפה, חוסר אונים ואי-נוחות.

.4. העלויות המשפטיות:

4.1. **חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ז-2006 קובל בסעיף 3 (א) כלהלן:**

"לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה למפורט בתוספת השנהה או בעניין שנקבע בהוראות חוק מפורשות כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית."

סעיף 4 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובל:

אלת רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לאישור תובענה ייצוגית למפורט להלן:

(1) אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3 (א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה".

...

(ב) בעניין סעיף זה, כאשר אחד גישותן העילה הוא נזק – (1) בבקשת לאישור

שהוגשה בידי אדם כאמור בסעיף (א) (1) – די בכך שתמבקש יראה כי לכאורה נגרם לו נזק;

.4.2 סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"תביעה נגד עוסק, מהגדתו בחוק הגנת הרכנן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו".

.4.3 "עסקה" מוגדרת בחוק הגנת הרכנן, התשי"א – 1981 כ"מכירת נכס או מתן שירות".

"עוסק" הנה מי שמכר נכס או נתן שירות דרך עסקוק, כולל יצורו".

.4.4 אין ספק כי הנتابעת נותרת שירוטים דרך עסקוק וכי הנבדקים הנם בוגדר "לקוחות" ורשותם בשל כך להגיש כנגד הנتابעת תובענה ייצוגית. במקרים רבים הנבדקים הנם למעשה בוגדר "לקוח" ישירות (חומר חותמים על הסכם עם הנتابעת, נמכרת לחם שיחת מושב, מכירת מידע לגבים טעונה הסכמתם וכיוב), כמו כן הנבדקים הנם בוגדר לקוח מוחיichi נבדק-פסיכולוג, ובנוסך ישזכור כי החלטה הפסקה פירשה את המונח "לקוח" בהקשר של חוק תובענות ייצוגיות באופן רחב.

כך למשל נקבע ברא"א 25/08/1998 בנק יהב לעובדי מדינה בע"מ נ' ליאור שפирוא ואחרים, בהקשר של סעיף 3 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, כי המונח "בקשר לעניין שבינו לבין לקוח" יפרש באופן שכלל ציוות לעיקול לטובות זוכה. נקבע כי לאור תפקודם הכלכלי של הבנקים יש ליתן פרשנות מרחביה והואיל ומדובר בשירות הדינן ע"י תאגיד בנקאי יש לקבוע כי נוצרים יחס בנק – לקוח (אף אם הזוכה – המעלן אינו לקוח של הבנק) בין הבנק למעקל.

שים קולמים העומדים ביטוזו של חוק תובענות ייצוגיות (הרלוונטיים באותה מידה במקרה דנן) כגון מטרות החוק תובענות ייצוגיות הובילו אף הם את בית המשפט העליון לקבוע כי "לקוח" בחוק תובענות ייצוגיות יפרש בהרחבה, הימנו אף בהעדר יחסית חזויים ישירים.

קל וחומר כאמור במקרה דנן, שבו מתקיים קשר עסקקי ישיר בין הנבדקים לבין הנتابעת ואף חותמים הסכמים בין הנבדקים לנتابעת. שיקולי מדיניות רואיה, תוך התייחסות לתפקיד המركזי של מכוני המימון וההשפעה בהקשר התעסוקתי, מחייבים אף הם את אותה המסקנה.

.4.5 יודגש כי חוק תובענות ייצוגיות אינו מגביל התביעה של לקוח כלפי עסקוק לעילות שבהתאם לחוק הגנת הרכנן בלבד. כאשר מתקיימים בין הנתבע לטענה יחס לקוחות – עסוק, רשאי הנתבע לטעון בגין כל העילות המשפטיות הרלוונטיות. רק התביעה ייצוגית תאפשר לייצוג הולם לציבור הנבדקים אל מול הנتابעת.

.4.6 הטעיה צרכנית, ניצול מצוקות הרכנן:

סעיף 2 לחוק הגנת הרכנן קובע:

"לא יעשה עסוק דבר – במעשה או במחдел, בכתב או בע"פ או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה העולוה להטעיה להטעות הרכנן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן: "הטעיה"); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה";

(1) הטיב, המחות הכמות ומסוג של נכס או שירות

סעיף 3 לחוק הגנת הצרכן קבוע:

(א) לא יעשה עסק, כדי לקשרו עסקה, דבר – במעשה או במחצל, בכתב או בע"פ או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול (1) חולשתו השכלית או הגוף של הלקוח (2) אי-דייעת השפה שבה נקשרת העסקה.

(ב) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחלה, בכתב או בכתב דרך אחרת, שיש בו ניצול מוצקתו של הרצבן, או השפעת הפעלה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי למשור עסקה בתנאים בלתי מוגבלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה מעולמת על התמורה המקורי.

תכלית חוק הגנת הצרכן היא "להשליט אורחות התנהגות של המgor' העסקי ולקיים כללי משחק הוגנים ביחסים שבין הצרכן לעסוקן. החוק בא להבטיח כי העסוק לא ינצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת להטער שלא כבוי על חשבונו של הצרכן.

ברא"א 2701/97 מדינת ישראל נ' צ'רטוק, פד' נו (2), 876.

ברור כי בנסיבות העניין עברה הנتابעת על איסור "הטעה" ועל איסור ניצול
חיזוקת הרכנים כמשמעותם בחוק הגנת הרכן.

טעין 15(ב) לחוק הגנת הארכו קבוע:

"עובד", העומד לחותם על חוזה עם צרכן, חייב לתת לו הזדמנויות סבירה לעין בחוץ לפניו חתימתו, וכן למסור לו עותק ממנו לאחר החתימה".
לא לモתר לצין, כי הנتابעת מסרבת למסור כל מסמך לבזקיטים, לרבות -
מסמכים אשר תגבקים חתמו עליהם.

סעיף 31(א) לחוק הנחת הצריכו קובע:

"דין מעשה או מחלוקת בניגוד לפרקים ב', ג', ד' או ז' כדי עולה לפיקוחת הנזירים (גוטח חדש)".

טעיף 36 לחוק הגנת הצרכן קובע:
"הרואות חושם זה יחולו על אף כל וייתו או הסכם נוגד."

2.4. פוגם חמוץ (מחלקה כללית). התשל"ג – 1973:

לchap. 12

(א) במשא ומתן לקרה פליותתו של חוזה חייב אדם לנוהג בדרך מקובלת ובתוטם

(ב) צד שלא נהג בזרע מקובלת ולא בתום לב חייב לעצם שני פיצויים בעד הנזק שנגרם לו עטב המשא וממנו או עקב כריתה תחוצה...

סעיפים 14 ו-15 עוסקים במקרים של טעות והטעיה המאפשרים לנפגע זכות
גינויו.

סעיף 18 לחוק מתייחס להסכם שנכרת בתנאי עסק ומאפשר לצד המנצל זכות
ביבונן.

סעיף 39 לחוק קובלע:

"**בקיים של חיוב הנוגע מחוזה יש לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב, והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מחוזה.**"

הנובעת מפרעה את הוראות חוק החזוצים הכללי. היא מסתירה מהם, עובר לחתימתו פופשי ההסכמה, את עצם שמירת המידע על ידה והשימוש העתידי שהיא עשויה בו. היא מוכרת Ach"c את המידע שבידה, בczורה זו אחרת לצדדים שלישיים ו/או לנבדקים עצם אשר אינם יכולים להתנגד למחלכים אלו הלכה למעשה.

הפרת חובה חוקוקת: .4.8

סעיף 63 לפקודת הנזיקין קובלע:

"(א) מפר חובה חוקוקת הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת על פי כל חיקוקמעט פקודה זו – וחותיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גורמת לאומו אדם נזק מסווג או מטבעו של הנזק שלו נזק תכונן החיקוק; אולם אין האדם الآخر זכאי בשל התפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו נכון, התכוון להוצאה תרופה זו.

(ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו עשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם, של בני אדם בכלל או של בני אדם מסווג או הגדר שעומת נמנה אותו פלוני".

הפרת הוראות הדין אשר נקבעו בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו או בחוק ותקנות הגנת הפרטיותiao בחוק הפסיכולוגים ו/או בחוק הגנת הcrcןiao בחוק החזוצים ו/או פקודת הנזיקין ו/או בחוק עשיית עושר ולא במשפט מהווים עוללה של הפרת חובה חוקוקות כנגד חברי הקבוצה בהתאם להוראות כל דין.

רשנות: .4.9

סעיף 35 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) קובלע:

"**עשה אדם מעשה שאדם סביר לא היה עושה באותו נסיבות או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבעו היה עושה באותו נסיבות, או שבסליח יד פלוני לא השתמש במינונות, או לא נקט מיזית זהירות אדם סביר ונבעו וכשיר לפועל באותו משלוח יד היה משתמש או נוקט באותו נסיבות – הרי זו התרשלות, ואם**

התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותו נסיבות חובה שלא לנוהגafi שנותג, הרי זו רשנות והגורם ברשנותו נזק לוולתו עולה".

תיאור התשתיית העובדתית כפי שהובאה לעיל מוכיח כי התנהגות הנובעת ועובדיה כלפי קבוצת הנבדקים הייתה נגועה, לכל הפלחות, רשנות רבתי. עוסק הגון וסביר מועלם לא היה מעלה בדעתו לבצע את המעשים החמורים שתוארו.

4.10. עשיות עשר:

סעיף 1 לחוק עשיות עשר ולא במשפטו התשל"ט-1979 קובע:

"מי שקיבל שלא על פי זכויות שבדין נכס שירות או טובת הנאה אחרת (להלן: "הזכה") שבאו לו מאדם אחר (להלן: "המצה") חייב להשיב למזכה את הזכיה ואמ השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלים לו את שווייה". גביית סכומי כסף שלא כדין כפי שפורט לעיל הנה בודאי בגין התנששות שלא כדין ויש להшиб לקבוצה את הסכומים שנגבו שלא כדין ולשוחק את הנזונים לגביה.

הפקת רוחחים כתוצאה שימוש שלא כדין במידע שהושג שלא כדין אודות הנבדקים מהוווה ללא ספק עשיות עשר ולא במשפט.

4.11. חוק יסוד: בבוד האדם וחירותו:

סעיף 1 לחוק היסוד קובע: 4.11.1

"זכויות של היסוד של האדם בישראל מושתנות על המכרה בערך האדם, בקדושת חייו ובחיותו בן חורין ותן יכובדו ברוח העקרונות שהוכרזה על הקמת מדינת ישראל."

סעיף 1א. לחוק היסוד קובע:

"חוק יסוד זה מטרתו להגן על בבוד האדם וחירותו, כדי לעגן בחוק יסוד את ערכיה של מדינת ישראל במדינת יהודית וdemocratic."

בסעיף 7 לחוק היסוד נקבע: 4.11.2

(א) "כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו".

...

...

(ב) אין פוגעים בסוד שיחו של אום, בכתביו או ברשומותיו.

בסעיף 8 נקבע: 4.11.3

"אין פוגעים בזכויות שלפי חוק יסוד זה או אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל שנועד לתכליית רואיה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש, או לפי חוק כאמור מכח הסמכה מפורשת בו."

ההכרה בזכות פרטיות כזכות חוקתית על-חווקתית הינה בעלי השלכה נורמטיבית-פרשנית בענייננו, כמוון ש"עם חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו הועלה מעמדן של זכויות האדם המשועגנות במסגרתו למטעם חוקתי עלי-חווקי. בכך שנוצר שינוי בנסיבות הנורמטטיבית שלנו. שינוי זה מתבטא בראש ובראשונה באפשרות לביקורת שיפוטית על חוקתיותם של חוקים שהתקבלו לאחר קבלתם של חוקי היסוד. עם זאת, בכך בלבד אין כדי למצות את מלא היקף השפעתה של חוקת-היסוד האמורה. רוחם וקרונונתיותם של חוקי היסוד מקרים על כל ענפי המשפט

ומשפעיהם על מושגי-יסוד ותפיסות-יסוד הנוגאים בஸוגותם. בין היתר, כאמור, משפיעים הם על פרשנותה של החוקיקת שהתקבלה טרם חוקי היסוד. בדבר זכויות האדם. בקשר זה יודגש כי[...] אף

בטרם חקיקתם של חוקי היסוד בדבר זכויות האדם, קבע בית משפט זה כי "...תכליתו של כל דבר חוקיה הוא לקיים ולשמר זכויות יסוד ולא לפגוע בהן (דברי השופט ברק בע"א 524/88 פ"ר העמק אגודה שיתופית בע"מ נ' שזה יעקב, פ"ד מה(4) 529, 561). עם זאת, נראה כי לאחר חקיקתם של חוקי היסוד, החוגשה החובה להתחשב בזכויות המועוגנות בהם במסגרת פרשנותם של דברי חקיקה קיימים, ובנסיבות מתאימות אף גדל המשקל שיש ליთן לזכויות אלה ביחס לערכיהם ולאינטראטים ציבוריים מתחרים" (ע"פ 5121/98 טור/ רפאל ישברוב נ' התובע הצבאי הראשי ואח').

לא יכול להיות כל חולק על כך שהתנגדותה של הנتابעת מהויה הפרה בוטה של הוראות חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. שמרות נתנוו*ו* האישיים של אדם, בחלוקת האינטימיים ביותר ובודאי המסחר בנתוניהם אלו עומדים ככלם בנגד מוחלט להוראות חוק היסוד.

.4.11.5

חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981: .4.12

סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע: .4.12.1

"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".

סעיף 2 קובע: .4.12.2

"פגיעה בפרטיות היא אחת מלאה:

(5) העתקת תוכן של מכתב או כתוב אחר שלא נועד לפריטום, או שימוש בתוכנו, בily רשות מאות תנוען או הכותב....וכיו' (6) שימוש בשם אדם, בכינוי בתמונתו או בקהלו, לשם ריוח. (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניינו הפרטיים של אדם.

(8) הפרה של חובת סודיות לגבי עניינו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע.

(9) שימוש בידיעה על עניינו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה.

(10) פרסום או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגעה בפרטיות לפי פסוקאות (1) עד (7) או (9).

(11) פרסום של עניין הנוגע לצנעת היו האישיים של אדם לרבות עברו המיני, או במצב בריאותו, או להתנגדותו ברשות היחיד.

עניינו הוראות, אם כן, כי התנהלותה של הנتابעת מהויה פגעה בפרטיותם של הנבדקים כמעט מכל היבט אפשרי ואין צורך להרחיב בכך.

סעיף 4 קובע: .4.12.4

"פגיעה בפרטיות היא עולה אזרחות והוראות פקודת הנזקיין (ג"ח) יחולו עליה בכפוף להוראות חוק זה".

המידע שברשות הנتابעת עונה על הגדרות "מידע" ו"מידע רגישי" שבהוראות סעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות העוסק בהגנה על פרטיות שבמאגרי מידע.

אוסף נתונים המידע שבידי הנتابעת עונה על הגדרת "מאגר מידע" שבתוכו הנتابעת אף רשותה אותה כמאגר מידע במפורט להלן.

סעיף 8 (ב) לחוק קובלע:

.4.12.6

"לא ישתמש אדם במיוז שבסמגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא למטרה של שימוש הוקם המאגר".

מאגרי המידע של הנتابעת אכן נרשם כካלה בבנקס מאגרי המידע, אולם כפי שניתן להיווכח, הנتابעת הטוענה את רשם מאגרי המידע בעת רישום מאגרי המידע שלה כמפורט להלן.

הנתבעת רשמה מאגרי מידע בבנקס וחתם מספרי המאגרים 10877 (גירוש והשמה) ו- 10878 (מועמדים לעובדה).

.4.12.7

בהתאם לנתחים שמסורה הנتابעת לרשות צוין במפורש בכרטיסי המאגרים כי הנתחים מתייחסים גם למעמדו האישי, צנעת אישותו, אישיותו של אדם, הנסיבות המקצועית וכיווב' וכי המאגרים אינם חסויים לעיוון. בנוסף לצין כי בפועל המאגרים חסויים לחלוtin לפני הנבדקים למפורט לעיל. יצוין כי הפרות הוראות הדין על ידי הנتابעת מותבצעת בין אם היא "הבעלים" של מאגר המידע ובין אם היא "המחזיק" במאגר.

העתק כרטיסי מאגר המידע ואישורי רישום המאגרים מצ"ב לתובענה זו ומסומנים בהתאם לנصفחים י-1-י-2.

סעיף 11 לחוק קובלע:

.4.12.8

"פניהם לאדם לקבלת מידע לשם החזקתו או שימוש בו במאגר מידע תלווה בהודעה שיצווינו בה:

- (1) אם חלה על אותו אדם חובה חוקית למסור את המידע, או שיטירות המידע ותלויה ברצוינו ובנסיבות;
- (2) המטרה אשר לשמה מבוקש המידע
- (3) למי יימסר המידע ומטרות המשירה.

הנתבעת אינה מקיימת הוראות אלו.

סעיף 13 לחוק קובלע:

.4.12.9

(א) כל אדם זכאי לעיין בעצמו, או על ידי בא כוחו שהרשחו בכתב או על ידי אפוטרופוס, במידע שעליו המוחזק המאגר מידע.

(ג) בעל המאגר רשאי שלא למסור לבקשת מידע מתייחס לUMB הרפואית או הנפשית אם לדעתו עלול המידע לגרום נזק חמור לבריאותו הגופנית או הנפשית של המבקש או לסכן את חייו. במקרה זה ימסור בעל המאגר את המידע לרופא או פסיכולוג מטעמו של המבקש.

(ג') אין בהוראות סעיף זה כדי לחייב למסור מידע בגין לחסין שנקבע לפי כל דין, אלא אם כן המבקש הוא מי שתחטיאן ועוד לטובתו.

סעיף 13א. קובלע הוראות המכחיקות מסירת מידע כאמור במקרה של בעל מאגר מידע המוחזק אצל אחר.

.4.12.10

סעיף 14 קובלע:

.4.12.11

"(א) אדם שעיין במידע שעליו ומצא כי איןנו נכוון, שולם, ברור או מעודכן רשאי לפנות לבעל מאגר המידע, ואם הוא תושב חוץ – למחזיק מאגר המידע, בבקשת תיקן את המידע או למחוקו.

(ב) הנסיבות בעל מאגר המידע למלא בקשה כאמור בס"ק (א) יבעו את השינויים הנדרשים במידע שברשותו ויודיעו עליהם לכל מי שקיבל ממנו את המידע בתגובה שנקבעה בתיקנות.

(ג) סירב בעל מאגר המידע למלא בקשה כאמור בס"ק (א) יודיע על כך לבקשת באופן ובדרך שנקבעו בתיקנות.

(ד) מחזיק חייב לתקן מידע אם בעל מאגר המידע הנסיבות לתיקון המבוקש או שבית המשפט ציווה על התיקון.

דרך הילכה של הנטבעת מנוגדת איפה להוראות הדין לכל אורך:
הדרך היא מקבלת את המידע שלא כדין וambil לקיים את הוראות החוק, היא אינה אפשרת עיון בנסיבות ואינה מעניקה לנבדקים אפשרות לבצע תיקונים או מחיקה של הנתונים.

יעוין, כי טענות של הנטבעת בנוגע לפגיעה ב"סודות מסחריים" שללה ביחס לשיטת הבדיקה חסרות כל בסיס. ראשית – המudyדים עצם מכיריהם היבט את החומר המלא. שניית – הנudyדים עצם יכולים לקבל את החומר המלא מעובדים (אמיתיים או פיקטיביים). שלישיית – נציגי מכוני ההשמה השונים יכולים ממילא להיבין אצל מתחריהם.
אין בתחום זה "סודות מסחריים" ככלם.

סעיף 29 (א) (4) מאפשר לבית המשפט לצוות על:

"השמדת מידע שנתקבל שלא כדין, או לאסור על שימוש במידע כאמור או במידע עודף כהגדרתו בסעיף 23 או להוראות לגבי המידע כל הוראה אחרת".

סעיף 29 א (ב) (1) קובע כי:

"במשפט בשל עוללה אזרחות לפי סעיף 4, רשאי בית המשפט להשיב את הנטבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ש"ח ללא הוכחת נזק".

סעיף 33 ב' קובע:

.4.12.15

"מעשה או מחדל ב涅יגוד להוראות פרקים ב' או ז' או ב涅יגוד לתקנות שהותקנו לפי חוק זה יתווה עוללה לפי פקוחות מנזיקין (ג"ח).

תקנות הגנת הפרטיות (תנאים לעיון במידע וסדרי הדין בערעור על סירוב לבקשת עיון) התשמ"א-1981 קובעות פרוטזרות שונות לאופן בקשה המידע וסדרי דין לעיון במידע, תיקונו ומחיקתו. נקבע תשלום בסך 20 שקלים ישן.

באישור המשפט הבינלאומי הזכות לפרטיות עוגנה במספר בלתי מבוטל של אמות, כך למשל:

בסעיף 12 ל"הכרזה לכל באי עולם בדבר זכויות האדם"¹ הקבע כי:
"לא יהיה אדם נתון להטעבות שריורותית בחיוו הפרטימן,
במשחתו, במעונו, בחליפת מכתבים שלו ולא לפגיעה בכבוזו או
בשמו הטוב. כל אדם זכאי להגנת החוק בפני התערבות או פגעה
באליה".

כן בסעיף 17 לאמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות²
הקבע כי:

א. לא יהיה אדם נתון להטעבות שריורותית או בלתי- חוקית
בצנעת הפרט שלו, במשחתו, בביומו או בתכובתו, או לפגיעות
בלתי חוקיות בכבוזו או בשמו הטוב.
ב. לכל אדם הזכות להגנת החוק נגד התערבות או פגיעות כללה.

וכן, בסעיף 8 לאמנה האירופית בדבר הגנת זכויות אדם וחירות³
יסוד³ הקבע:

"Right to respect for private and family life

- Everyone has the right to respect for his private and family life, his home and his correspondence.
- There shall be no interference by a public authority with the exercise of this right except such as is in accordance with the law and is necessary in a democratic society in the interests of national security, public safety or the economic well-being of the country, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals, or for the protection of the rights and freedoms of others."

יפים לעניינו, דבריו של כבוד נשיא בית המשפט העליון (דאז) אהרון ברק בדבר היקפה ואופייתה של הזכות לפרטיות בבג"ץ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האזרחי בנתניה ואח':

"הזכות לפרטיות – כמו הזכות לכבוד האדם אליה היא קשורה בקשר הדוק – מבוססת על האוטונומיה של הפרט [...] הכרה בפרטיות היא ההכרה באדם כפרט אוטונומי הוציאו- לייחודה אל מול الآחרים. ייחודה זה הוא המאפשר לאדם להתבצע*ב*אישיותו כבעל משמעות הרואיה לכיבתו**

הנתבעות מפירה את הוראות דיני הגנת הפרטיות ברוגל גסה. היא עשויה כן לצורך לא מדעית ושלאלת תכליית רואיה כי אם אך ורק ל佗ולתה הכלכלית. הנבדקים אינם מסכימים לכך – לא בכלל ובוודאי שלא מודעת. רק תביעה ייצוגית תביא להפסקת הפגיעה בזכויות הנבדקים.

Universal Declaration of Human Rights, Adopted and proclaimed by General Assembly resolution ¹ International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, Adopted and opened for signature, ² Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms as amended by Protocols³ No. 11 and No. 14, Rome, 4.XI.1950.

האמנה חלה על ישראל מכוח של מנגנון. 217 A (III) of 10 December 1948 ratification and accession by General Assembly resolution 2200A (XXI) of 16 December 1966 חתמה על האמנה ביום 19 בדצמבר, 1966; ישראל אישרה את האמנה ביום 18 באוגוסט 1991; חתמה נכнשת לטווקף לגבי ישראל ביום 3 בינוואר, 1992.

4.13. **חוק הפסיכולוגים, התשל"ז – 1977:**

- סעיף 2 לחוק הפסיכולוגים קובע כי רק פסיכולוג כהגדתו בחוק יכול לעסוק בפסיכולוגיה. .4.13.1
- עיסוק בפסיכולוגיה כולל, בהתאם לסעיף 1 לחוק, גם את אבחנות והערכות של "ענינים ובעיות בתחום הנפשי, השכלי וההתנהגותי של בני אדם" וכן "טיפול, שיקום ייעוץ והדרכה בנוגע לענינים ובעיות כאמור, הנעים בד"כ ע"י פסיכולוג".
- במאמר מוסגר יצוין כי שמה של הנتابעת – פילת – מהו זה וראשי תיבות של המילים: "פסיכולוגיה ישומית לתעסוקה". .4.13.2
- אבחן אישיותם ויכולותיהם של הנבדקים (וקל וחומר באשר לשיחות המשיב ביחס לממצאי הבדיקות) הוא בוודאי בגדר "עיסוק בפסיכולוגיה". .4.13.3
- למעשה, האפשרות היחידה של הנتابעת לבצע חלקיים ממשמעותיים של המבדקים וקיבלה מידע רלוונטי לכך מן הנבדקים הנה באמצעות העסקת פסיכולוגים מטעמה. .4.13.4
- סעיף 7 לאותו חוק קובע: .4.13.5
- "(א) מידע על אדם שהגיע למי שרשאי לעסוק בפסיכולוגיה מעיסוקו המקצועי או בעקבותיו, חובה עליו לשומרו בסוד ואינו רשאי לגלותו אלא בהתאם מנשיבות אלה:
- (1) גילוי המידע דרוש לדעתו לשפט טיפול באותו אדם.
- (2) קיימת חובה או רשות בחוק לגלות את המידע.
- (3) האדם שעליו המידע הסכים בכתב לגילויו, וכל עוד לא ביטל בכתב את הסכמתו האמורה.
- (ב) הוראות סעיף זה חלות גם על מי שקיבל מידע כאמור ממי שרשאי לעסוק בפסיכולוגיה.
- הוראות חוק זה מחייבות עד כמה רגיש וסודי מידע פסיכולוגי אוזות אדם. .4.13.6
- התובעים טוענים כי בנسبות העניין כלל לא ניתן לדבר על "חטכמה בכתב" של הנבדקים לגילוי המידע שכן אין לנבדקים, הלכה למעשה, כל אפשרות לעשות ליתן הסכמה להעברת המידע.
- ראשית – הם כלל אינם יודיעים מהו המידע שכן הנتابעת אינה מאפשרת להם לעיין בנתונים ועל כן אין הם יכולים לתת הסכמה להעברתו.
- שנייה – אם הנבדקים יסרו להעברת המידע סיכוןיהם לקבלת המשרה ישאפו לפחות שכן הם ייחסו למי שיש להם מה להסתיר.
- שלישית – במקרה שאין מדובר בנסיבות העניין ב"חטכמה מדעת" – היינו הסכמה מרצון חופשי ומלא המבוססת על מכלול הנתונים הרלוונטיים. .4.13.7
- yczin, כי הפרת הוראות סעיף 7 הניל מהוועה, בהתאם לסעיף 53 (א) לחוק, עבירה פלילית.
- בנוסף יצוין, כי בהתאם לקוד האתי של הפסיכולוגים, על הפסיכולוג לפעול לטובתו של המטופל/הלקוח ולפעול בהתאם לזכויותיהם של המטופלים והאוטונומיה שלהם. עליהם לשמור על סודיות המידע לגבי המטופלים ולמנוע גישה לננתונים ולמידע מצודאים שלישיים: .4.13.8

כאשר מדובר במידע חסוי המצוין במאגרי נתונים על פסיכולוגים
לנקוט אמצעים מונחי גישה לננתונים האישיים של המטופלים.

הנתבעת והפסיכולוגים העובדים אצל מפרים את הוראות הקוד
האתי. הפסיכולוגים של הנתבעת מעמידים את טובתה הכלכלית של
הנתבעת (וכנראה גם שהם אישית) על פני טובת המטופל ולאור
האמור לעיל נראה שאין צורך להרחיב בכך.

**העתק הקוד האתי הפסיכולוגי מצ"ב לתובענה זו ומסומן בנספח
ו"א.**

לאור האמור לעיל מובן כי הנתבעת מפירה בראש גלי אף את
הוראות חוק הפסיכולוגים.

- 5. פגיעה באוטונומיה:**
- 5.1. אוטונומיה של אדם משמעו זה זכותו של האדם לחיות את חייו בהתאם להחלטותיו העצמאיות והעדפותיו האישיות. להיות סובייקט ולא אובייקט. אחד הביטויים לאוטונומיה של אדם היא הצורך לקבל את "הסתכמתן מדעת" לפעולות שונות המתיחסות אליו.
- 5.2. בפסקה י"ד המפורטים בעניין ע"א 2781/93 **דעתה נ' ביה"ח כרמל חיפה, פ"ד נג' (4)** 526 הזכיר בית המשפט העליון בזכותו של הנפגע לפיצויים בגין הפגיעה באוטונומיה שלו.
הפגיעה בגין הפגיעה באוטונומיה הוא בוגדר חידוש משפטי חשוב של בית המשפט העליון במדינת ישראל.
- 5.3. יש הוראים בפיצוי זה ראש נזק המבוסס על פיתוחה של עולת הרשלנות שבפרקdot הנזקין. יש הוראים בפיצוי לנובלה חוקתית עקב הפרות החוראה החוקתית הקבועה בחוקיסוד כבוד האדם וחירותו. יש المسؤولים אותן בראש נזק לא ממוני בנסיבות עולות החטעה שבהוראות חוק הגנת הצרכן או קריאה נזק בגין הפרת חובה חוקקה. הבדיקה העיונית המדויקת (אשר טרם הוכרעה בפסקה) אינה רלוונטיות ב מקרה זה, שכן אין מחלוקת שבנסיבות העניין קיימת הפרה של הוראות קונקרטיות הקבועות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו המקנות לאדם זכות לפרטיות ובנוסף קיימת הפרה ברורה של הוראות חוק נספות ובראשן דיני הגנת הפרטיות המהווים, כשהעצמתם, עולה בזקין והוראות חוק הגנת הצרכן ופקודת הנזקין.
- 5.4. יודגש כי המivid את הפגיעה בגין פגיעה באוטונומיה היא העדר צורך, מבחינה הנפגע, להוכיח קשר סיבתי בין הפרת הדין לבין הנזק שכן עצם הפגיעה באוטונומיה היא הנזק אשר נגרם לנפגע.
- 5.5. יחד עם זאת ברור כי במקרה בו אלמלא הפגיעה באוטונומיה שלו היה הנפגע מקבל החלטה אחרת מזו שקיבל בפועל עצמת הפגיעה באוטונומיה תהא גדולה יותר.
- 5.6. בע"א 9936/07 **בן דוד נ' ענתבי** (פורטם בבנו) קבע בית המשפט העליון כי משנקלט ראש הנזק בגין פגיעה באוטונומיה בין היישר אליו מן וראווי לחגדיל את סכומי הפיצויים הנקבעים בסוגרתו, תוך שהוא מדגיש כי האוטונומיה של היחיד ניצבת "בליבת כבוד האדם".
הפיצויים הוועדו ע"ס של 250,000 ש"ח.
- 5.7. בע"א 4576/08 **בן צבי נ' פרופ'atis** (פורטם בבנו) הוגדל סכומי הפיצויים עוד יותר. באותו מקרה הייתה הפגיעה באוטונומיה של קרוبي משפטו של נפטר ונגע לאופן חטיפול בגופתו.

- בת.א. (מחוזי חיפה) 05/907 מרכז נ' אילון ואח' (פורסם ב公报) נקבע לזכות ל Koh פיצויו בסך של 20,000 ש"ח כנגד עוז"ד שהסכים לממן פט"ז לפי סעיף 79א'. בגין אי מתן הסבר מספק ל Koh חרב הוכח קשר סיבתי בין התנהגות עזה"ד לתוצאות פסה"ד. .5.8
- בע"א 10085/2008 תנובה נ' עזבו רabi ז"ל (פורסם ב公报) דין ביהם"ש העליון בהרבה בסוגיות הפגיעה באוטונומיה בהקשר הרחב ובקשר של תביעה ייצוגית בפרט (סיליקון בחלב). .5.9
- בית המשפט העליון הדגיש כי הפגעה באוטונומיה אינה מצומצמת למקרים של פגעה גופנית בלבד.
- ההלהה הפסוקה קובעת כי הפיצוי בגין הפגעה באוטונומיה צריך להיות ממשי, ולא סמלי, עקב הפגעה בזכויות יסוד חוקתיות.
- ראה גם מאמריהם של כב' השופט א. ריבלון, "פיצויים בגין נזק לא מוחשי" – וב בגין נזק לא ממוני – מגמות הרחבה", ספר שmagor, מאמרם, חלק ג' התשס"ג – 2003 ושל צ. ברק – ארץ, עולות חוקתיות, ההגנה הכלכלית על הזכות החוקתית התשנ"ד.
- בע"א 1303/2009 מרגלית קדווש נ' בית החולמים ביקור חולמים ואח' [פורסם ב公报] נערך דיון מקיף בסוגיות "ההסכם מדעת" (בהקשר של טיפול רפואי) ופגיעה באוטונומיה. .5.10
- כבוד השופט ד. עמית מצין, כי פגעה באוטונומיה יכולה להיחשב ראש נזק בנסיבות עולות הרשות אך גם כעוולה בגין הפרת חובה חוקה.
- כבוד השופט א. ריבלון קובע כי כאשר הופרה חובת הנילוי ביחס לעובדות מהותיות (אף שלא היה בחורחה כדי להשפיע על החלטות המטופל) והגמ שלא ניתן להוכיח קשר סיבתי בין הופרה לנזק שנגרם מהטיפול – כמה עילה של פגעה באוטונומיה. בנוסף, ככל שהמידע שלא נמסר חשוב יותר ככל שהאינטראקציה קרובה יותר ליבת הזכות ומשמעותה עצורה ממשמעותית יותר כך יגדל הפגיעה בגין הפגיעה באוטונומיה. גם מי שבחר שלא להביא את עניינו בפני בית המשפט עשוי לקבל פיצוי פגעה באוטונומיה במסגרת תביעה ייצוגית. עוד הוא מצין, כי ביום אין עוד עוררין על כך שהפיצוי צריך שיהיא ממשמעותי באופן שישקף את החשיבות שמעניקה שיטת המשפט לאינטראקציית שנפגע.
- כפי שהובא לעיל, בנסיבות העניין הנבדקים כלל אינם יודעים עבור לבדיקה – אף לאחריה – כי המידע לגיביהם ישמר במאגרי המידע של המתבעת. נמנעת מכם האפשרות לבחור את הבחירה העצמאית שלהם וממן הסתם חלוקם, אף היה נמנע מעצם ביצוע הבדיקות.
- בנוסף, עצם חשיפת העובדה כי המידע נשמר אצל המתבעת ולאחר שימוש לצורכי הפקת רוחחים על ידי המתבעת והוא אף יכול הגיעו בדרכים שונות לצדים שלישיים – כל אלו מעוררים רגשות שליליים קשים לרבות כאס, תסכול ועלבון אצל חברי הקבוצה ומן הרואין לפצוצות בשל כך בגין הפגעה באוטונומיה שלהם (חaining, נזקם הלא ממוני בגין אותה הפגיעה).
- לא לモותר לציין כי אף במקרה שבו קיימים קושי לאתר את חברי הקבוצה ולקבוע נזק אישי ניתן לקבוע פיצוי קבוצתי ו/או לטובות הציבור וכיובי – הכל כפי שנקבע בעניין "תנובה" לעיל. .5.12
- הנתבעת אף מנצלת לרעה את פערו המידע הקיצוניים שבינה לבין הנבדקים ואת תלותם בה. .5.13
- שים קולים של מדיניות שיפוטית ראייה מחייבת את הפסיקת תופעה זו ומתן פיצוי בגיןה.

6. עמדת רשות מאגרי המידע:

.6.1 "רמו"ט" – הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע של משרד המשפטים במדינת ישראל משמשת כרשות הרגולציה הישראלית להגנה על מידע אישי המעובד בערכות מידע ממוחשבות ולרובות בהיבטי הפרטיות הנובעים מכך.

.6.2 עמדתו של רשות מאגרי המידע, הפועל מכוח חוק הגנת הפרטיות בסוגיה נושא בקשה האישור דן מלמדת על רצון טוב מחד, אך גם על איטיות וחוסר החלטיות מאידך.

.6.3 רשות מאגרי המידע עוסקת בסוגיות המכוני ההשמה לא פחות מ- 10 שנים!

.6.4 כבר בשנת 2002 פרסמה רשות מאגרי המידע דאו דו"ח בן היא שוללת את עמדותם של מכוני ההשמה וקובעת כי לנבדקים זכות מהותית וסטוטורית לקבל את המידע עליהם מכוני המידע. הרשות הנחתה את מכוני ההשמה לפעול בהתאם, אך בפועל לא נעשה דבר.

העתק דו"ח הרשות מצ"ב לתובענה זו ומסומן בנספח י"ב.

.6.5 ביום 28.7.08 הודיע רשות מאגרי המידע לנتابעת כי היא אינה פועלת בהתאם להוראות חוק הגנת הפרטיות המתיחס למאגר מידע בקשר עם שני מאגרי מידע של הנتابעת – "מאגר הנבדקים" ו"מאגר קורות החיטט" (לרובות עקב אי מתן זכות עיון) וכי בכוונת הרשות להורות על ביטול ומחיקת המאגרים.

העתק דו"ח של הנتابעת לרשות ני"ע בנושא זה מיום 04.08.2008 מצ"ב לתובענה זו ומסומן בנספח י"ג.

.6.6 בשלבים מאוחרים יותר פרסם הרשות שתי טוויות של הנחיות בנושא תחולת הוראות חוק הגנת הפרטיות על פעילות מכוני ההשמה ומיוון אשר תוכנן מדבר עד עצמו וקיבל העורות שונות ביחס אליהן.

העתק התניות מצ"ב לתובענה זו בהתאם ומסומן בנספח י"ז-י"ז.

.6.7 ביום 27.09.2011 נערך במשרד הרשות "שולון עגול" או "שמעו" למכוני ההשמה בהשתתפות גורמים שונים ונערכה תרשומת של השיחה אשר פורסמה, כמו התניות דלעיל, באתר האינטרנט של הרשות.

העתק תרשומת הדין מצ"ב לתובענה זו ומסומן בנספח ט"ו.

.6.8 בימים אלה פרסם הרשות הנchia מס' 2/2012 – תחולת הוראות חוק הגנת הפרטיות על הליכי מיון לקבעה לעובדה ופעולות מכוני מיון הקובל באופן חד-משמעותי כי מכוני ההשמה בכלל, והנتابעת בפרט, מפרים את הוראות הדין ופוגעים בזכויותיהם של הנבדקים.

העתק הנchia רשות מאגרי מידע מס' 2/2012 מצ"ב לתובענה זו ומסומן בנספח ט"ז.

.6.9 כך למשל קובל הרשות בחchia מס' 2/2012 כי:

.6.9.1 שימוש בדיעת על עניינו הפרטיים של אדם שלא למטרה שלשמה נסירה מהוות פגיעה בפרטית, וכן דורש הסכמת מוקדמת של נושא המידע. לשון אחרת, כי במידה והנتابעת משתמשת במידע לכל מטרה אחרת שאינה הלק הקבלה לשורתו של המעבד שהפנה אותו לבזיקה, עליה לקבל הסכמה מוקדמת ומפורשת של הנבדק עבור לשימוש ואו מסירת המידע, וזאת בהתאם לעיקרון המיזוגות בדבר המועד והאוף שבה התקבלה ההסכם; ומילא על הנتابעת להביא מידע בגין אפשרות זו לידיית הנבדק, ולא - מפרק את חובת החזודה שבסעיף 11 לחוק (הסבירות הנבדק איננה

- מדעת, קרי אינה "הסכם" תקפה כנדרש בחוק (ראה סעיפים 1-2.5, 2.6.5-2.6.13 בהנחייה מס' 2/2012).
- .6.9.2 על הנتابעת ליתן זכות עיון ללא תשלום (ראה סעיף 2.7 על תתי-סעיפיו בהנחייה 2/2012).
- .6.9.3 על הנتابעת ליתן זכות תיקון (ראה סעיף 2.7.1 בהנחייה 2/2012).
- .6.9.4 יש לשמר את המידע רק לפרקי הזמן החכרחי לימוש המטרות לשנן המידע נאסר. לשון אחרת, על מכון המין מטעמו לבער את המידע מיד עם סיום השימוש במידע לצורך המין לאוטו מקום העבודה או שעל המידע לעבורו "אנונימייזציה" מוחלטת שאינה מאפשרת- לייחסו לאדם אפיו בעקבין (ראה סעיף 2.8 על תתי-סעיפיו בהנחייה 2/2012).
- .6.10 לא לモתר לצין, כי גם בזמן כתיבת שורות אלה לא נעשה בפועל דבר וחci דבר לתיקון המעוות על ידי מכוני ההשמה בכלל, והנتابעת בפרט.
- .6.11 לאור כל האמור לעיל נראה כי חשיבותה של בקשה אישור זו רבה והיא למעשה הזרך המעשית היחידה לשים קץ למצב הקיים מחד ופיזוי קבוצת הנפגעים מאידך.

עמדת היועץ המשפטי לממשלה:

.7

יצוין, כי במסגרת הליך פרטני שנוהל בבית המשפט המחוזי בת"א בע"א 3/1949 מרינו רוטר נ' מכון אדם לפטיכולוגית שימושית בע"מ ואח' הביע בזמנו היועץ המשפטי לממשלה את עדותו לפיה מועמד לעובדה נמצא נמצאה במעמד מיקוח חלה מול המעביר הפטונציאלי שכן הוא החושש שמא לא יתקבל לעובדה, וכיים פער ביחס הנסיבות של הצדדים. מעתן זכות עיון לפרט במידע אודוטוי תאפשר לו לקיים ביקורת מושכלת בהחלטה שהתקבלה בענינו, ויש לאפשר לו לעיין במידע. היומיש' מפנה אף להוראות חוק הגנת הפרטיות בנושא זה ולהוראות דין גוטפמן. הסכנות של הנבדק בדבר יותר על זכותו לפרטיות צריכה להיות הסכמה מודעת לכל דבר ועניין.

העתק עמדת היועץ המשפטי לממשלה מצ"ב לבקשת האישור ומסומן בנספח י'.

חוק החוזים האחידים, התשמ"ג-1983:

.8

סעיף 3 לחוק קובלע: .8.1.1

תנאי מקפח וביטולו – בית המשפט ובית הדין יבטלו או ישנו, בהתאם להוראות חוק זה, תנאי בחוזה אחד שיש בו – בשים לב מכלול תנאי החוזה ולנטיבות אחריות – משותם קייפות לקוות או משותם יתרון בלתי הוגן של הספק העולם להביא לידי קייפות לקוות (להלן: "תנאי מקפח").

סעיף 4 קובלע: חזקות – חזקה על התנאים הבאים שהם מקפנים: .8.1.2

(1) תנאי הפטור את הספק, באופן מלא או חלק, מאחריות שתיתה

מוטלת עליו על פי דין אלולא אותו תנאי...

(6) תנאי השולל או המגביל זכות או תרופה העומדות ללקוח על פי

דין...

(8) תנאי השולל או המגביל את זכות הלקוח להشمיע טענות

משמעות בערכאות משפטיות, או להזקק להליך משפט אחרים

והכל למוציא תסכט בזרות מקובל.

8.1.3. שלילת האפשרות לעיין בחומר הבדיקה ושלילת הזכות לتبיעו את הנتابעת מהוות, ללא ספק, תנאי מקופה בחוזה אחד שדינו בטולות. במצב זה נמנעת מן הנבדק האפשרות האלמנטרית לאטר טעויות או רשלנות ביצוע הבדיקה ולתקנן, לעומת עלי זכויותיו למול הנتابעת ו/או המעבד פוטנציאלי ועוד.

במצב זה נמנעת מן הנבדק האפשרות האלמנטרית לאטר טעויות או רשלנות ביצוע הבדיקה ולתקנן, לעומת עלי זכויותיו למול הנتابעת ו/או מעבד פוטנציאלי ועוד.

8.1.4. למען הסר ספק יצוין, כי אין כל מניעה לתקוף תנאים מוקפים שהוחזה אחד אף במסגרת תובענה ייצוגית.

לענין זה ראה, בין היתר, ת.צ. 13354-12-08 ש.א.מ.ג.ר. שירוטי אכיפה בע"מ נ' ניוקופל בע"מ (מחוזי מרכז) מפי כב' השופט ש. שטמר.

הסעדים:

9. לקבוע, בהתאם לטעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, ולהוראות על:
9.1. קבעת קבועת התובענות תכלול כל אדם אשר מידע לגביו נשמר במאגרי המידע של הנتابעת לאחר שביצע בדיקות התאמה/השמה/ייעוץ תעסוקתי בנסיבות מעבר ל-3 חודשים מיום ביצוע הבדיקות בנסיבות (להלן: "הקבוצה") וכן מי מבין חברי הקבוצה אשר מידע לגביו (כלו או חלקו, גולמי או בע"פ) ממאגרי הנתונים של המכון נמכר לכך ג' ו/או לחבר הקבוצה עצמו בשבע שנים הקרובות.
- 9.2. מהיקת כל הנתונים במאגרי המידע של הנتابעת המתיחסים לחבר הקבוצה.
- 9.3. השבת כל הסכומים שגבתה הנتابעת מחברי הקבוצה או מצידם שלישים בגין מכירת מידע גולמי ואנו חוו"ד והוא בע"פ ("משוכב") המתיחס לחבר הקבוצה בתוספת הפרשי הצמיחה וריבית מיום קבלת הכספי ועד ליום ההשבה.
- 9.4. מתן פיצוי לכל אחד מחברי הקבוצה בגין הפרות הוראות הדין ב לפניה בסך של 5,000 ש' לכל אחד או כל סכום אחר, וזאת - לפי שיקול דעת בית המשפט היכbern.
- 9.5. ליתן צו המחייב את הנتابעת לשנות את הכספי עליהם חוותים הנבדקים
במכון ומילקמו:
- 9.5.1. יימחק הסעיף השולל זכות תביעה כנגד הנتابעת.
- 9.5.2. יימחק הסעיף השולל אפשרות לקבלת המידע על הנבדק, כולל אנו חלקן ויצוין במפורש כי עומדת לנבדק הזכויות לקבלת המידע, כולל או חלקו, וכן לדרוש כי בטפסים אלו ייכתב במפורש כי עומדת לנבדק וזכות לתקן או למחוק את המידע בהתאם לעניין הכל כמפורט להלן.
- 9.5.3. יצוין בטפסים הנ"ל כי המידע אודות הנבדקים יימחק אוטומטית בעבר 3 חודשים ממועד הבדיקה אלא אם כן יבקש הנבדק בכתב במסמך נפרד את שמירת המידע במאגרי המידע של הנتابעת.
- 9.5.4. בכפוף לאמור לעיל, קבעו כי על הנتابעת להחזיק מאגרי מידע פרטיים ביחס לכל מעבד ומעבד.
- 9.5.5. בכפוף לאמור לעיל, קבעו כי אין לנتابעת זכות לשימוש ועיבוד עצמאי במידע שבעל אלא בכפוף לקבלת הסכמה מדעת מחוזי ש.א.מ.ג.ר. בכתב של הנבדקים.

בכפוף לאמור לעיל, קבוע כि הנتابעת מנוועה מלחוודיע למעבידים פוטנציאליים כי מידעו לגבי מועד מסויים נמחק ממאגרי המידע שלה.

.9.5.7. להורות על מינוי ממונה מטעם בית המשפט הנכבד לשם בדיקת ביצוע וIMPLEMENTATION הטעדים המבוקשים לעיל.

.9.6. חיוב הנتابעת בתשלום שכ"ט עיר"ד בשיעור של 15% בצוירוף מע"מ כחוק מכל סכום שייפסק לחבריו הקבועה או כל סכום אחר לפי שיקול דעתו של בית המשפט הנכבד, וכן לחייב את הנتابעת בתשלום גמול לתובעים בשל במשפט כמחצית מסכום שכ"ט עיר"ד או כל סכום אחר לפי שיקול דעתו של בית המשפט הנכבד, וכן בהוצאות התביעה דן.

סוף דבר:

.10. מכשיר התביעה הייצוגית נראה כאילו "ונטרר" במיוחד למידותיה של תביעה זו. גורלה של הקבוצה, מחות הפגיעה ועוצמתה ומהות העניין בכללותיו מהווים כולם מקור קלאסי לניהולה של תביעה ייצוגית.

הצורך באכיפת הוראות הדין וברחטעה מפני הפרטו בנושא כה רגש מהווים אף הם גורם נוספת המחייב את ניהול התביעה ייצוגית.

.11. בבית המשפט נכבד זה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה.

.12. אשר על כן, מבקש לחייב את הנتابעת בסכומים ובטעדים המבוקשים בסעיף 8 על כל תANTI-Սעיפיו לעיל.

אהרון רבינוביץ, עיר"ד
ב"כ התובעים

gil roon, עיר"ד
ב"כ התובעים

יעקב אביער, עיר"ד
ב"כ התובעים